

Brazda

List župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

Dj 2, 28

“²⁸Pokazat ćeš mi stazu života,
ispuniti me radošću lica svoga.”

Riječ urednice	1
Korizma, križni putevi i proslava Uskrsa u našoj župi	2
Obilježavanje Svjetskog dana braka	4
Tribina o Bibliji	5
Zavist	7
800 godina OFM	8
Ne ubij!	10
“Allegro” - novosti u zboru	12
Dječji zbor iz Hrv. Leskovca	13
Hodočašće Majci Božjoj Goričkoj	14
Kalendar hodočašća	16
Novosti iz Caritasa	17
Humanost na djelu	18
Dječji biseri	20
Vjeronauk za djecu	21
UNICEF	22
Poruka krizmanicima	23
Susret s “Emanuelom”	24
Karmelijada	25
Novosti KMNL i KOL	26
Pismo pape Ivana Pavla II.	28
Školovanje jučer i danas	30
Sveti Ante Padovanski	32
Molitve sv. Anti	34
Božje ime	36
Sjedim do tvojih nogu... ..	38
Govor	40
Živim... ..	40
Misli Majke Terezije	41
Kviz	42
Nepoznato o poznatom	43
Župske obavijesti	44

Brazda

Župski list Župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

E-mail: list.brazda@gmail.com

Naklada: 1200 komada

*Izdaje: Župski ured sv. Ivana Nepomuka, Stupnik- Lučko,
Sijačevo šetalište 2, 10 250 Lučko; www.nepomuk.hr*

Odgovorni urednik: Vjekoslav Pavlović, župnik

Glavna urednica: Tihana Krajačić

Lektor: Milan Desnica, prof.

*Članovi uredništva: Dragica Burić, Milan Desnica, prof., Jana Kaić,
Marija Matešić, Vjeran Matešić, Nikola Tomečak*

Naslovnica: Mirko Matasović

Stražnja strana: Petar Bunić

Grafička priprema: Tihana Krajačić

Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Ježdovečka 112, 10250 Lučko

RIJEČ UREDNICE

Poštovani čitatelji!

Ponovno pred sobom imate novi broj našeg župskog lista. U njegovu izradu unešeno je mnogo truda i zalaganja, kako bi postigli najbolje što možemo. Vjerujemo da će svatko za sebe pronaći neki zanimljivi članak.

U ovom broju dosta smo pažnje posvetili osvrtu na ljudske grijehе, čovjeka protiv sebe samoga, protiv Gospodina i protiv svojih bližnjih. Tako možete pronaći članak o Imenu Gospodina našega, te članke koji pozivaju na pažnju svakog od nas, a vezani su za problem borbe za nerođene. Hrvatska je katolička zemlja, a još uvijek je natalitet vrlo mali. Mi kao katolici imamo misiju da razmislimo o ovom problemu.

Poglavlje aktualnosti donosi i članak o velikoj obljetnici franjevačkog reda, a podsjećamo vas i na molitve jednog od franjevačkih svetaca sv. Ante Padovanskog koji je vrlo štovан u hrvatskome narodu.

U jednom od prošlih brojeva ste mogli pročitati o obljetnici školstva u našoj župi. Sada pročitajte na koji način su naši pretci učili i s čime su se služili kako bi u praksi primijenili naučeno.

Možete naći i mnoštvo zanimljivih meditativnih misli i razmatranja za koje vjerujemo da će vas ponovno potaknuti na dublji i snažniji odnos s Bogom.

Za kraj pozivamo sve one koji žele pridonijeti u radu uredništva da nam se jave na naš mail: list.brazda@gmail.com kako bi župski list postao još bolji i kvalitetniji.

Srdačan pozdrav,

Urednica

*“Nitko od nas sebi
ne živi,
nitko sebi ne umire.
Doista, ako živimo,
Gospodinu živimo,
i ako umiremo,
Gospodinu umiremo.
Živimo li dakle
ili umiremo -
Gospodinovi smo.”*

Rim 14, 7-8

KORIZMA

KRIŽNI PUTEVI I PROSLAVA

USKRSNA U NAŠOJ ŽUPI

“RADUJMO SE, JER JE USKRSNUO!”

VLČ. MIJO MATOŠEVIĆ

Na početku ove korizme, koja predstavlja intenzivniju duhovnu pripremu, liturgija nam ponovno predlaže tri pokorničke vježbe vrlo drage biblijskoj i kršćanskoj tradiciji – molitvu, milostinju i post – kako bi nas bolje pripremila proslaviti Uskrs i tako iskusiti Božju moć koja, kako ćemo slušati na vazmenom bdjenju, „goni zločine, pere krivice i nevinost vraća palima, a radost tužnima”.

Korizma, naime, doziva u pamet Isusov četrdesetodnevni post u pustinji prije nego će započeti svoje javno djelovanje. Čitamo u Evandelju: „Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša...” (Mt. 4,1). Poput Mojsija prije nego će primiti ploče Zakona (Izl. 34,28), poput Ilije prije susreta s Gospodinom na gori Horebu (1 Kr. 19,8), tako se i Isus molitvom i postom pripremao za svoje poslanje, čiji je početak bila teška borba s napasnikom.

Sveto pismo i čitava kršćanska tradicija uče da je post od velike pomoći za izbjegavanje grijeha i svega što navodi na grijeh. Zato se u povijesti spasenja više puta ponavlja poziv na post.

Komentirajući tu Božju zapovijed, sveti Bazilije primjećuje da je „post zapovjeden u raj” i „prva takva zapovijed je dana Adamu”. On zato zaključuje: „To, da nisi jeo, je, dakle, zakon posta i uzdržavanja”.

Pravi post, ponavlja i na drugome mjestu

božanski Učitelj, je vršiti volju Oca nebeskog, koji „vidi u skrovitosti, uzvratit će ti” (Mt. 6, 18). On sam daje primjer za to odgovarajući đavlu, po završetku četrdeset dana provedenih u pustinji, da „ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta”. (Mt. 4, 4).

Post je uz to česta praksa koju su preporučivali sveci svih vremena. Peter Krizolog piše: „Post je duša molitve, a milosrđe život posta, zato neka onaj koji moli posti. Onaj pak koji posti, neka bude milosrdan. Onaj koji želi da mu molitva bude uslišana, neka usliši onoga koji mu se obrati nekom molitvom. Onaj koji želi da mu Bog otvori srce, neka ne zatvara svoje onome koji ga za nešto zamoli”.

Post zacijelo koristi tjelesnom zdravlju, ali je za vjernike u prvom redu „terapija” za liječenje sveg onoga što čovjeka sprječava da se prikloni Božjoj volji.

Sveti Augustin, koji je dobro poznao vlastite negativne sklonosti i nazvao ih „vrlo zamršenim i zapletenim čvorom”, u svojem traktatu Korisnost posta pisao je: „Zadajem si određenu kaznu, ali to činim zato da mi On oprost; samoga sebe kažnjavam da mi On pomogne, da omilim u njegovim očima, da prispijem uživanju njegove miline”. Istodobno, post nam pomaže da postanemo svjesni situacije u kojoj žive mnoga naša braća i sestre. U svojoj Prvoj poslanici sveti

Ivan upozorava: „Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi, pa zatvori pred njim srce – kako ljubav Božja ostaje u njemu?“ (Iv 3, 17). Kada slobodno odlučimo odreći se nečega kako bismo pomogli drugima, pokazujemo na konkretan način da nam bližnji u nevolji nije tuđinac. I vjernici su pozvani dati siromašnima ono što su, zahvaljujući postu, stavili na stranu. Danas tu praksu treba ponovno otkriti i na nju poticati, posebno tijekom korizmenog liturgijskog vremena.

Zgodno opominje drevni liturijski korizmeni himan: „Utamur ergo parcius, verbis, cibis, et potibus, somno, iocis et arctius perstemus in custodia – Budimo umjereni u riječima, hrani i piću, snu i igrama, a više pažnje posvetimo bdijenju“.

Kroz korizmu smo i ove godine obavljali križni put po naseljima naše župe. Uključena naselja su bila: Ježdovec, Donji i Gornji Stupnik, Stupnički Obrež, Hrvatski Leskovac i Demerje. U Lučkom smo imali križni put svake nedjelje, svaki utorak i svaki petak, u župnoj crkvi po već ustaljenom rasporedu.

Župljani svih dobi sudjelovali su na križnom putu u velikom broju. Nisu se dali ustrašiti da svojom aktivnošću doprinesu Kristovim patnjama, mucu, smrti i uskrsnuću. Bili su uvjereni kako poslije Velikog četvrtka, Velikog petka i Velike subote dolazi Uskrs i pobjeda Uskrsloga nad zlom i smrti.

Veliko ili Sveto trodnevje bilo je upriličeno s ugodnim naglaskom i zavidnom aktivnošću svih župljana. Na svim obredima i na sam Uskrs na svim misama, vjernika je sudjelovalo više

Križni put u Hrv. Leskovcu

nego proteklih godina. Župa i svi aktivni župljani trebaju biti zadovoljni da se budi u ljudima želja, zainteresiranost i dobra volja za sveto, za ono što uvijek traje i nikada ne zastarijeva.

Sve nas to potiče kako se aktivnije založiti za vrijednosti koje ostaju, te da svojim životom i primjerom budemo živi svjedoci. Riječi viču i nestaju, a primjeri privlače, kaže poznata poslovice.

U Hrvatskom Leskovcu, u kapeli sv. Josipa, kod časnih sestara BSI, također, su bili obredi Velikog tjedna i svečano je proslavljen naš najveći blagdan Uskrs. Za to zahvaljujemo živoj aktivnosti naših časnih sestara, župljanima Hrvatskog Leskovca i Demerja, te velečasnom Alenu Luliću, koji je inače na poslijediplomskom studiju u Rimu, što je svojom nazočnošću i svojim nesebičnim zalaganjem svemu dao svoj nezamjenjivi obol.

Korizma nema smisla bez Uskrsa. Muka, patnja, bol i smrt dobivaju smisao kroz Kristovu prisutnost izazovnog patnika. I Njegova patnja i Veliki petak dobivaju smisao i opravdanje u uskrsnom jutru. Uskrs je pobjeda muke i smrti Velikog petka kada uskrsnom pjesmom slavimo proslavljenog Isusa svečanim ALELUJA!

OBILJEŽAVANJE SVJETSKOG DANA BRAKA

SUDJELOVANJE NAŠE ŽUPSKE ZAJEDNICE U PROSLAVI OVOG VELIKOG DANA

SESTRE KARMELIČANKE BSI

U povodu obilježavanja Svjetskog dana braka, u nedjelju 8. veljače 2009. godine u kapeli sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu slavljena je svečana sveta misa. Iako smo za pripremu slavlja imale samo nekoliko dana ipak smo u suradnji sa župljanima, koji dolaze kod nas na svetu misu, organizirale lijepu proslavu Svjetskog dana braka. Obavijestile smo roditelje naše vrtičke djece kao i sve naše prijatelje, poznanike i bračne parove, koji dolaze kod nas na mjesečnu molitvu, o obilježavanju spomenutog dana i zamolile ih za suradnju. Svi su se radosno odazvali našoj ideji i donijeli fotografije sa svoga vjenčanja. Uz prigodni plakat s fotografijama koji smo izvjesile na ulazu u kapelu, napravile smo za ovu prigodu i veliku svijeću koja je bila zapaljena za vrijeme svete mise uz prigodnu meditaciju o danu vjenčanja.

Svetu misu predslavio je pater Anto Stojić, salezijanac, a zbor kapele sv. Josipa obogatio je pjesmom ovo slavlje. Bračni parovi sudjelovali su u misnim čitanjima, molitvi vjernika i prinosu darova, a nakon propovijedi uslijedila je obnova bračnih zavjeta. Na kraju svete mise vrtička su djeca kratkom recitacijom obilježila slavlje svojih roditelja, a nakon euharistijskog slavlja uslijedio je domjenak i lijepo druženje.

Proslava Svjetskog dana braka

U ovom vremenu kada brak nije na cijeni i kada ga obilježavaju negativne konotacije, slavlje Svjetskog dana braka svijetla je točka koja predstavlja pozitivni pomak i otvara mogućnost da se široj javnosti institucija braka prikaže i približi sa svojim istinskim pozitivnim karakteristikama. Mi sestre smo zahvalne i radosne što smo mogle dati svoj doprinos ovoj inicijativi i na taj način doprinijeti radanju i ostvarivanju novih ideja u području obiteljskog pastoralata koji sve više postaje prioritet sadašnjeg apostolata u Crkvi.

SUSRET U KARMELU

TRIBINA O BIBLIJI

BIBLIJA KNJIGA ŽIVOTA, KNJIGA KOJA NAS UČI ŽIVOTU

TIHANA KRAJAČIĆ

Treći utorak u prvom mjesecu održan je molitveni susret u kapeli sv. Josipa u Hrv. Leskovcu u sklopu molitvenih večeri Sestara karmeličanki BSI. Tema ovog susreta i svojevrsne tribine bila je Biblija.

Pater Božo Lujčić prvotno je naznačio četiri pojma kojim označavamo Bibliju kao knjigu.

Biblija je knjiga koja predstavlja:

- život kakav uistinu jest
- život kakav bi trebao biti
- snaga koju nam daje u životu
- knjiga života.

Biblija je knjiga nastala u životu i ona nije ideološka knjiga. Daje nam mogućnost odabira.

Kakav je život? Protkan zlom, grijehom, nesavršenstvom. O tome se mnogo govori u Bibliji. Biblijski likovi su likovi koji na sebi nose sjenu zla, grijeha i upravo te nesavršenosti. Jedino je Isus svijetla slika, bez grijeha.

U Starom Zavjetu pronalazimo:

npr. lik Mojsija, koji nije ušao u obećanu zemlju; Ilije, molí se Bogu, ali govori kako nije bolji od svojih otaca; Jeremije

koji proklinje svoj vlastiti život.

U Novom zavjetu također nalazimo ovakvu pojavu. Nalazimo npr. lik Petra koji zaniječe Isusa i to tri puta. On je duboko ljudski lik koji se boji svoje nesavršenosti.

Biblija je uistinu životna knjiga, naznačuje pater Lujčić.

U radiografskoj književnosti nesavršenosti se brišu, tako i svi ovi likovi koji postaju sveci i likovi bez sjene. Bitna je spoznaja grijeha, a u Bibliji Bog kroz svoju poruku mijenja čovjeka. Petar je nakon nijekanja Krista, zaplakao i dao svoj život za Isusa.

Naglašeno je da čovjek ne može hodati ovom zemljom da ne zaprlja cipele, ali ih uvijek može očistiti. Tako je i pitanje naših grijeha.

Biblija nam u tome pomaže, pokazuje nam put kojim treba ići, osvjetljuje naš život. Biblija nam daje snagu za promjene i stvara od nas novu osobu, ako ju čovjek prihvati. Božja riječ nam daje snage da se dižemo u padu.

U Novom zavjetu Božja riječ je utemeljena u osobi Isusa Krista. Kršćanstvo ne može biti ideologija, nego je po Kristu to utjelovljena Ljubav, Božja riječ, snaga osobne religije, svijest. To znači kršćanstvo. Biblija govori o susretu osobe s Bogom.

Čovjek živi u posmodernom društvu kada um ne smije biti jedini kriterij, nego to treba biti volja i srce. Zbog toga su mnoge ideologije propale jer nisu imale ova dva kriterija.

Kako razumijeti i čitati Bibliju?

Nalazimo mnoštvo metoda u istraživanju, narativnih tekstova, književno pjesničkih tekstova. Biblijske poruke i Biblijski tekstovi nastajali su kroz duže vrijeme svete povijesti u osobnim susretima čovjeka s Bogom.

Bit je da ondašnje vrijeme trebamo prenijeti u sadašnjost i nastojati otvoriti tekstove današnjem čovjeku.

Biblija nije nerazumna, ali trebamo imati

dva temeljna pristupa Bibliji kako bismo tekstove razumijeli?

U metodi dijakronije vraćamo se u povijesti, promatramo kako su nastajali tekstovi, osvijetljujemo kako je pojedini spis nastajao. Možemo razumijeti što taj tekst znači za nas.

Istina je da tekst ima svoju povijest, ali mi smo ih dobili kao gotovu poruku (kanonski tekst) te ju mi ne proučavamo kako je nastajao. Književno kritičke metode, jezične metode, strukturalističke metode-sinkronija koja navodi da treba gledati Božju riječ sa sadašnjeg stajališta. Pomoću ove metode svatko u Bibliji za sebe može naći nešto. Ako je čovjek otvoren može više naći.

Pater Božo Lujčić

Pater završava ovo izlaganje kako Biblija treba postati knjiga koja se čita, o kojoj se razmišlja, koja će pomoću dubokog razmišljanja dovesti do čovjekovih osobnih promjena i to će dovesti do razumijevanja Biblije.

Jedna od rečenica koja mi je posebno ostala u sjećanju vezano za ovu tribinu je: Tražim razumno srce! Srce koje će biti otvoreno za promjenu, ali srce koje će imati osim uma i volju, a ponajviše ljubav kojim će razumjeti poruku koju nam donosi Božja riječ.

ZAVIST

BOLEST DANAŠNJEG DRUŠTVA

ANĐELKA BUNIĆ

„Što to ima u ljudima tužno da ulaze u ljudske živote, a još nitko nije umro od sramote?“

Ovako glasi refren jedne poznate pjesme koji me potaknuo da napišem ovaj osvrt o ljudskoj zavisti.

Često se sjetim tog refrena kad i ja osjetim potrebu da nezvana uđem u tuđi život. Vjerujem da se većina ljudi susreće s tom potrebom, ali je važno da li se odupiremo tome ili ne, da li uživamo u tome kad nekoga stavimo, ni kriva ni dužna, na stup srama, ili ne? U situacijama da olako donosimo sudove o osobama iz našega susjedstva ili neke zajednice važno je prisjetiti se Evanđelja gdje se kaže da ne smijemo suditi da ne bi bili osuđeni.

Radeći u našem Župnom caritasu kroz četiri godine, susretala sam se s različitim situacijama, ali nisam očekivala da bi ljudska zavist mogla ići tako daleko da „minira“ jedan čitav projekat, koji je pomno odabran i koji je rađen u suradnji s Caritasom zagrebačke nadbiskupije, svim članovima Odbora kao i s gospodinom župnikom.

Veoma sam iznenađena s reakcijom ljudi koji ne žele aktivno sudjelovati u radu župe i samog Caritasa, a istovremeno kritiziraju rad. Nevjerojatno je da jedna osoba s negativnim mislima može podijeliti ljude oko sebe i da se oni, bez dokaza svrstavaju na stranu negativnih stajališta.

Iz ovog primjera dalo bi se zaključiti da je

bolje ništa ne raditi pa će svi biti sretni i zadovoljni.

Caritasovo poslanje ne ide u tom smjeru. Svjesna sam situacije da će u našoj okolini uvijek biti ljudi koji neće biti zadovoljni, koji će pričati ovo ili ono, a ako bismo ih stavili u situaciju da i sami rade onda bi se povlačili i rekli da nemaju vremena. Nije mi jasno kako se pojedini župljani dadu navesti na tanak led i kako dozvole da pojedinci manipuliraju njima.

Kriterij vjere nas upozorava da moramo nadići situacije koje nas zasljepljuju. Dokle god sjedimo sa strane i sudimo: dostojni–nedostojni, vrijedni–nevrijedni, tada dominiramo i gledamo s visine na druge. Previše je negativnosti oko nas, odnosno ljudi koji negativno misle i djeluju razarajuće. Ako smo stalno okruženi ljudima koji negativno govore i mi ćemo postati takvi. Vjernici bi trebali naviještati svojim životom Radosnu vijest, koja ne pozna negativnosti.

Završit ću s mislima jedne glumice koja je rekla da ono što Evanđelje čini je to da zauvijek oduzima kršćanima pravo da razlikuju dostojne i nedostojne.

800 GODINA FRANJEVAČKOG REDA

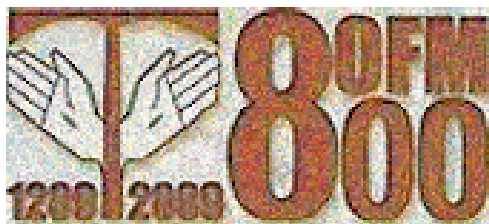
OBILJEŽAVANJE VELIKE OBLJETNICE OSNUTKA JEDNOG OD NAJZNAČAJNIJIH REDOVA

LUKA DROBILO

Krajem 12. stoljeća u malom talijanskom gradiću Asizu rodio se jedan dječak, sin lokalnog trgovca tkaninom, prilično imućnog i utjecajnog. Odmah se uklopio u život mladeži svog staleža, štoviše, uvijek je bio onaj koji je nekamo vodio, organizirao sjajne zabave i nepodopštine tako specifične svojoj dobi. Bio je poznat kao „princ” Asiza, omiljen među mladeži, živio je raskalašeno i rastrošno čak i za dubok džep svoga oca. I kako se onda ne začuditi spoznaji da je netko, tko je tako raskošno živio, tko je imao što je god poželio, sve to ostavio i okrenuo se siromaštvu i prosjaštvu, postao uzorom kršćanstva, čak bio nazivan i drugim Kristom? Naravno riječ je o sv. Franji Asiškom.

No, sve se to promijenilo kada se Bog odlučio uplesti u Franjin život. Uskoro je Franjo ostavio sve što ima, odrekao se imanja i nasljedstva. Jedino što je imao, a da i to nije smatrao svojim, bila je jednostavna, gruba odjeća i komad konopa oko pasa. Živio je jednostavno, propovijedajući Evanđelje i živeći od milostinje kao prosjak. Mnogi su ga gledali kao čudaka, luđaka, ali su isto tako s vremenom mnogi spoznali veličinu Franje kao osobe, ali još bitnije, veličinu onoga što je Franjo htio reći svijetu. Malo po malo skupila se grupica „asiških

pokornika” kako su se u početku zvali. Njihova jedina misao vodilja, jedina smjernica bila je najjednostavnija, ali i najpotpunija moguća: živjeti Evanđelje! Franjo nije htio ništa dodavati niti išta oduzimati, sve što je bilo potrebno nalazilo se u Evanđelju, Radosnoj vijesti. I upravo prema njihovom životu, njihovoj radosti i ljubavi ljudi su počeli uviđati veličinu onoga što su oni činili te su ih počeli slušati i okupljati se oko njih. Kako je u ono vrijeme bilo mnogo krivovjernih nauka, ljudi, a i svećenici, su često tu malu grupicu u odrpanoj odjeći gledali sa sumnjom i nevjericom, grdili i tjerali ih. Stoga je Franjo u želji da zaštiti braću, ali još bitnije, da prema Evanđelju stvarno živi u zajedništvu Crkve, odlučio otići u Rim kako bi dobio od pape Inocenta III. dozvolu za svoj „projekt života”. Budući da je u ono vrijeme postojao velik broj novih pokreta i redova, papa nije više davao dozvole za nove redove pa je tako i Franjo sa svojom braćom naišao na odbijanje. Sam papa je usred noći usnio san u kojem je vidio lateransku baziliku kako se ruši i nekog redovnika, malenog i neuglednog čovjeka kako je podmetnuo

koji su i danas njezin bitan dio. U ovoj jubilarnoj godini raznim susretima, hodočašćima i događajima po franjevačkim samostanima ali i šire obilježava se ova velika obljetnica koja će se zaključiti završnim slavljem u rujnu. Kraj jubilarne godine obilježit će se svečanim programom koji će se odvijat

svoja ramena i podupire ju da se ne sruši. Papa je shvatio poruku i sljedeći dan pozvao je Franju i braću k sebi. Franjina jednostavnost oduševila je papu i Franji je dao usmenu privolu da može sa svojom braćom živjeti Evanđelje u siromaštvu, čistoći i poslušnosti, ono što će se kasnije nazvati „Prvim pravilom“. Taj dan se uzima kao dan kada je nastao Ordo fratrum minorum-Red manje braće ili Prvi red sv. Franje-franjevci.

Taj događaj se zbio 1209. godine, točno prije 800 godina. Otada je franjevački red narastao, franjevačka obitelj se proširila na tri reda sv. Franje: Red manje braće (braća franjevci), Red siromašnih gospođa (sestre klarise) te Franjevački svjetovni red kao svjetovna institucija za vjernike laike, ali i zaređene svećenike. Ove godine prisjećamo se tog događaja, velikog ne samo za franjevačku obitelj nego i za cijelu Crkvu koju su u ono vrijeme sv. Franjo i njegova braća podržavali i obnavljali, a

od 17. do 19. rujna. Počet će kulturno-umjetničkim programom u Lisinskom u četvrtak (17. 9.), nastaviti se bdijenjem u crkvi sv. Križa u Sigetu u petak (18. 9.) te zaključiti završnim euharistijskim slavljem u zagrebačkoj katedrali u subotu (19. 9.). Tijekom cijele ove godine povodom obilježavanja jubileja, križ sv. Damjana pred kojim je i započelo obraćenje sv. Franje putuje po hrvatskim župama za štovanje vjernicima.

I za kraj riječi samog Franje iz Oporuke ostavljene braći: „I pošto mi Gospodin dade braće, nitko mi ne pokazivaše što bih morao činiti, nego mi sam Svevišnji objavi, da moram živjeti po načinu svetoga Evanđelja. I ja sam to dao jednostavno napisati s malo riječi, i gospodin mi papa potvrdi“ (OR 14-15).

NE UBIJ !

OSVRT NA GRIJEH PROTIV NEDUŽNIH

O PROBLEMU UBIJANJA NEDUŽNIH GOVORI NAM GĐA MIRJANA GRANIĆ, VODITELJICA UDRUGE GABRIJEL

MIRJANA GRANIĆ

Na što prvo pomislimo? Na mafiju? Na psihopate?

ONI UBIJAJU!

Mi? Neee!

Moja susjeda, a dugo ju znam, nije ni mrava zgazila. Zimi hrani ptičice da ne uginu od gladi! Brine se za život!

Hranom i odjećom čak pomaže i drugu susjedu, koja je samohrana majka s troje djece. Naravno da joj puni glavu o tome kako nije normalna da je u ovoj krizi rodila sve troje djece, pa ju pita zar nije čula za spiralu, tablete protiv začeca i druge slične proizvode.

Obećala ju je odvesti svom ginekologu da joj ugradi spiralu, jer „ne daj Bože da joj se opet desi trudnoća, a pobačaj je od dvije do tri tisuće kuna”.

Tako dakle razmišlja naša okolina i osim što nosi garderobu atraktivnih modnih marki na svom tijelu, NOSI I SPIRALU, pa je „sigurna”, a niti ne pomišlja da je to najčešće zastupljeno „hladno oružje” koje najbrojnije ubija, što ćemo malo kasnije pojasniti.

NOSIŠ LI REDOVITO „HLADNO ORUŽJE”?

... Mala stanka za razmišljanje... (Što je u tvom mozgu sestro? Što u srcu? Puls 108? Tlak 199? Ili osjećaj hladnoće?)

Nakon probuđivanja uspavane svijesti, (NE SVIH, jer ima ljudi svjesnih najvećeg zla današnjice, najvećeg holokusta-usmrćivanje abortusom), vratimo se nekim osnovnim činjenicama i podacima.

Radi svojih sebičnih interesa i okrutnosti pregaženo je osnovno pravo na život, proliveno je u ljudskoj povijesti već mnogo nedužne krvi. I danas se ta krv proljeva kad se vrše pobačaji začete, a još nerođene dijece. Kršćanski moral žigoše pobačaj.

Papa Pavao VI u enciklici *Humanae vitae* apelira na javne vlasti: „Vladama, koje su prve odgovorne za zajedničko dobro i tako mnogo mogu učiniti za očuvanje morala, kažemo: ne dajte da se sroza čudorednost vaših naroda: ne mirite se s time da se u obitelj, tu osnovnu stanicu države, putem zakona unose postupci koji se protive naravnom i božanskom zakonu...”

LJUDSKI ŽIVOT JE SVETINJA pa stoga i njegovo prenošenje i očuvanje. Bračni drugovi koji velikodušno vrše svoje bračne dužnosti radajući i odgajajući djecu veliki su dobrotvori svoga naroda. Dok i obratno: bračni drugovi koji ubijaju svoju plodnost pravi su grobari svoga

naroda. Takvih grobara ima, na žalost, u hrvatskom narodu veoma mnogo, jer je natalitet kod nas veoma nizak...

Ne poštujemo Božji zakon i petu Božju zapovijed. Broj modernih Heroda neprestano raste.

Na žalost i do 100 milijuna pobačaja godišnje u svijetu svjedoče da ljudi sve više i više odbacuju život.

„Pobačaj je ubojstvo u majčinoj utrobi...Dijete je Božji dar. Ako ga ne želite dajte ga meni.“

Majka Tereza

„LJUBAV NIJE LJUBLJENA“, iako je čovjek pravi živi čovjek, djevojčica ili dječak već od trenutka začeća. Ljudski život počinje u trenutku začeća, spajanjem žive muške i žive ženske spolne stanice. Ljudsko porijeklo ovih spolnih stanica, te genetska struktura već su dovoljan razlog da znamo da se radi o pravom čovjeku već od začeća. A da je dijete već od začeća živo, vidi se po rastu, razvoju, metabolizmu, umnažanju stanica itd.

Prvi pokreti djeteta prisutni su već i u prvoj stanici, jer se i u njoj uočava gibanje... Samo još ukratko o spirali i tabletama...

Način djelovanja spirale je abortivan! Naime uz spiralu dolazi do začeća, prosječno čak i nekoliko puta godišnje, kako to pokazuju rani testovi za trudnoću (beta HCG). Međutim spirala sprečava začetom djetetu usađivanje u maternicu, pa ono umire najčešće u starosti od tjedan-dva dana.

O mnogim posljedicama za ženu, uslijed nošenja spirale, može se pročitati u mnogim priručnicima.

Pilula protiv začeća se sastoji od umjetnih hormona koji zdravu ženu pretvaraju u bolesnicu!

Zbog pilule, žene su sklonije obolijevanju od raka kože, dojke i maternice, češće doživljavaju moždane i srčane udare. Lakše se zaraze raznim bolestima. Pilule oštećuju vidni živac i jetru, te izazivaju poremećaje u zgrušavanju krvi. Itd...

ŠTO JE RJEŠENJE?

NOVOSTI U ALLEGRO

PRIJATELJSTVO S ZBOROM...

DOGAĐAJI VEZANI ZA ZBOR MLADIH ALLEGRO

JOSIP SAVIĆ

Pred zborom „Allegro“ došlo je do novih pomaka u nastupima.

Dana 15. prosinca 2008. godine zbor je na veliku radost održao jednosatni božićni koncert na Trgu bana Josipa Jelačića u sklopu manifestacije „Advent u srcu Zagreba“.

„Allegro“ na trgu

Nakon Božića, na nedjelju sv. Obitelji, održan je i prigodni Božićni koncert u našoj župi kojim smo završili uspješnu radnu godinu.

Kako bi se povezali s mladima iz drugih župa, na poticaj i uz pomoć župnika, vlč. Vjekoslava Pavlovića i župnika iz župe sv. Nikole biskupa, Stenjevec II, vlč. Antuna Sentea povezali smo naše zborove.

Zbor „Allegro“ je gostovao kod zbora

mladih „Božja kapljica“ iz Stenjeveca. Tamo smo pjevali na večernjoj misi i nakon mise izveli kratki program.

Budući da smo željeli produbiti naše prijateljstvo poziv je bio obostran te su nakon našeg gostovanja kod njih, mladi iz Stenjeveca 25. siječnja ove godine gostovali u našoj župi

Vlč. Antun Sente je predvodio sv. misu, a mladi su uveličali misno slavlje svojim pjesmama. Nakon toga su izveli još nekoliko pjesama iz svoga repertoara. Nadamo se da je to bio početak jednog dugog i uspješnog druženja i veselimo se budućoj suradnji.

Pripremamo se za devetnicu našem zaštitniku župe kao i za Smotru zborova grada Zagreba gdje ćemo nastupiti kao i svake godine.

Zahvaljujemo svima koji su posjetili naše koncerte i nadamo se vašoj podršci i u budućnosti. Ujedno pozivamo i mlade da nam se pridruže u našem radu i radosno pjesmom slave Gospodina.

„Božja kapljica“

DJEČJI ZBOR

IZ HRVATSKOG LESKOVCA

RENATA KRAJINA

Napodručjunašežupe, na Leskovačkom brijegu, u Hrvatskom Leskovcu već gotovo stoljeće zauzeto na duhovnom i karitativnom, ali i kulturnom području djeluju Karmelićanke Božanskog Srca Isusova. Potaknute vjerom u Trojedinog Boga i ljubavlju prema Blaženoj Djevici Mariji i Sv. Josipu, a sve po primjeru svoje utemeljiteljice Bl. Marije Terezije od sv. Josipa, razvijaju nove duhovne inicijative i pomažu u pastoralnom radu župe. Posebnu pažnju posvećuju svetoj liturgiji i u taj najuzvišeniji susret sa živim Kristom nastoje uključiti sve dobne skupine. Uz samostan već gotovo tri desetljeća djeluju mješoviti zbor i tamburaški ansambl „MI”.

Od 2004. godine uzajednici, pri samostanu, posebna se pozornost posvećuje radu s djecom, tako da sada aktivno djeluje Mali tamburaški orkestar i Dječji zbor.

Prigodom Prve pričesti 2004. godine na inicijativu tadašnje poglavarice samostana č.s. Marije Terezije Pobar i dirigentice prof. Renate Ivoš-Krajina osniva se Dječji zbor.

Kroz petogodišnje djelovanje kroz zbor je prošlo dvjestotinjak djece, od kojih su se neki kasnije uključili i u druge zborove.

Uz pomoć i potporu sadašnje poglavarice č. s. Marije Kristine Pišković i asistenciju č.s. Emanuele ta se aktivnost nastavlja. Djeca mjesečno predvode liturgijsko pjevanje, a jedanput godišnje odlaze na jednodnevni nagradni izlet. Probe se održavaju svakog tjedna petkom u 19,00 sati. Zbor broji oko četrdesetak članova. Kroz petogodišnje djelovanje kroz zbor je prošlo dvjestotinjak djece, od kojih su se neki kasnije uključili i u druge zborove. Pozivamo djecu da se uključe u rad zбора, a njihove roditelja da ih na to potaknu i usmjere. Svi su dobro došli!

HODOČASTIMO I UPOZNAJEMO RH

Ponovno vam predstavljamo jedan od hodočasničkih puteva u Republici Hrvatskoj.

Predstavljamo vam mjesto koje je iznimno zanimljivo i putem kojeg vas pozivamo da ga posjetite i da i vaš korak kroči prema svetištu Gospe Goričke na otoku Krku.

HODOČAŠĆE MAJCI BOŽJOJ GORIČKOJ

MILAN DESNICA

Još jednom odlučih krenuti na hodočašće prema Gospinu svetištu. Nisam dugo razmišljao kuda jer Svetište Majke Božje Goričke na otoku Krku svojom svetošću, ljepotom i mirnoćom privlači već stoljećima.

Put do toga svetišta vodi od Zagreba preko Karlovca, kroz Gorski kotar, koji pruža ugodnu vožnju do samoga mora.

Kako se svetište nalazi na otoku Krku valjalo je prijeći i Krčki most.

Vožnja otokom Krkom smiruje jer cesta kojom se vozi prolazi nenaseljenim zelenim dijelovima otoka. Da bi se došlo do svetišta valja mimoići mnoga naselja otoka kao Omišalj, Njivice, Malinsku, Krk, Punat i Jurandvor.

Samo Svetište Majke Božje Goričke smješteno je na brdu nasuprot Jurandvora, dobro poznatog nalazišta

Bašćanske ploče u opatiji sv. Lucije, nekadašnjem prebivalištu benediktinaca. S brda na kojem je svetište puca pogled na Bašćansku kotlinu i samo mjesto Bašku.

Svetište se ubraja među najstarija marijanska svetišta u Hrvatskoj. Njegovo prvo spominjanje datira u 11. stoljeće kada je bilo smješteno u području Goričice u Jurandvoru. Na području gdje se sada nalazi je od 15. stoljeća, a posvećeno je 1550. godine. Predaja govori da su djeca na tom brijegu pronašla Marijin kip iz crkve u Jurandvoru. Nekoliko je puta kip

Crkva Majke Božje Goričke

Majka Božja Gorička

pronađen na istome mjestu te je odlučeno da se tu sagradi crkva. Po zagovoru Majke Božje događala su se mnoga čuda pa je normalno da je svetište postalo hodočasničko mjesto. Pored svetišta se od davnina nalazila kuća Bratovštine sv. Marije čiji su članovi brinuli za crkvu i hodočasnike.

Tijekom godine slijeva se rijeka Božjeg naroda u svetište s molitvom na usnama i u srcu, s nadom u duši za zagovor Bogorodice. Svatko se utječe Majci i moli za svoje potrebe uvjeren da će Bog uslišati molitve predane u ruke Njegove Majke.

U oazi mira i tišine, jer pored svetišta nema naselja, svatko može meditirati, oslušivati vlastito srce, moliti se i pokušati uspostaviti razgovor s Bogom.

Svetište se zalaganjem njegova čuvara mr. sc. vlč. Marinka Barbiša obnavlja i uređuje na radost i ponos puka Bašćanske

kotline.

Iznad sakristije uređena je kapela klanjanja u kojoj se izlaže Presveto.

Sa zvonika crkve čuje se jedan od najljepših zvukova zvona u Hrvatskoj.

U samoj crkvi, na glavnom oltaru, je čudotvorni kip Majke Božje koja u svojem krilu drži dijete Isusa. Crkva posjeduje i vrijedne umjetničke slike sv. Josipa i sv. Ane, autora Celestina Medovića, a tu su i dvije slike novijeg datuma kojima je prikazano Navještenje, rad akademskog slikara Ivica Blažića. Pored svetišta, na mjestu stare bratovštinske kuće, izgrađen je novi moderni centar višestruke namjene. Uz zgradu se nalazi i multimedijalna dvorana.

Danas se u svetištu održavaju molitveni susreti, evangelizacijski seminari i duhovne obnove, kao i posebne mise za bolesnike.

U svetištu se čuvaju mnogobrojni zavjetni darovi kao svjedočanstva uslišanih molitava.

Svete mise se slave svakoga Marijinog blagdana, na dan Pedesetnice, kao i svake nedjelje tijekom svibnja i listopada. Tijekom korizme svake se nedjelje po zavjetnim stubama (273) od podnožja brda do svetišta moli križni put, a potom slavi sv. misa.

Svaki vjernik dolaskom u ovo svetište osjeti mir, blagoslov i spokojstvo i stoga nije čudo da se ponovno vraća u njegovo okrilje.

Posjetite svetište Majke Božje Goričke i osjetite njegove milosti.

KALENDAR HODOČAŠĆA

NAJAVLJUJEMO HODOČAŠĆA KOJA PREDSTOJE U OVOJ GODINI

VJEKOSLAV PAVLOVIĆ, ŽUPNIK

Pozivamo sve župljane da se odazovu mnogobrojnim hodočašćima koje predstoje u našoj župi.

Za neka hodočašća, mjesta su već mjesta popunjena, ali sve dodatne informacije možete saznati preko župskih obavijesti.

Marija Bistrica

17. – 25. rujna – Hodočašće u Svetu Zemlju (Palestina i Izrael)

3. listopada – Hodočašće u Mariazell, Austrija

Srdačno Vas pozivamo i pozdravljamo da s nama posjetite različita svetišta koja su jedinstvena svaka na svoj način.

RASPORED:

6. lipnja – Hodočašće u svetište Majke Božje Trsatske, Trsat-Rijeka

13. i 14. lipnja – Hodočašće u Herceg Novi i Boku Kotorsku

27. lipnja – Hodočašće u svetište Majke Božje Bistričke, Marija Bistrica

28. lipnja – 4. srpnja – Hodočašće u Rim

1. kolovoza – Hodočašće u svetište Majke Božje od Krasna, Krasno na Velebitu

5. rujna – Hodočašće u svetište Predragocjene Krvi Kristove, Ludbreg

Trsat

NOVOSTI

CARITASOV IZVJEŠTAJ ZA 2008.

ANĐELKA BUNIĆ

Krajem ožujka ove godine poslano je izvješće Caritasu zagrebačke nadbiskupije, o radu za 2008. godinu.

Župski caritas je cijelu godinu aktivno radio i pružao razne vrste pomoći i usluga svojim korisnicima. Potrebiti sve više prepoznaju Caritas kao organizaciju gdje se mogu obratiti za raznovrsne pomoći i usluge. Tome pridonosi i župni list „Brazda” u kojem se redovito nalazi i rubrika „Vijesti iz župskog caritasa”.

Sobzirom na raznovrsne aktivnosti i veliki priliv odjeće, obuće i drugih potrepština, sve je veći problem bio postojeći prostor, te su članovi Župskog odbora caritasa dobili adekvatniji smještaj u staroj školi, zahvaljujući ravnatelju škole i vjeroučitelju. Prostor je svojom veličinom primjeren, ali se osjeća potreba jedne manje prostorije koja bi bila namijenjena individualnim razgovorima s korisnicima.

Kroz cijelu godinu provedene su razne akcije za nabavu prehrambenih namirnica i novca za kupnju istih, kao i nabavu ogrijeva za korisnike.

Provedene akcije:

- pečenje i prodaja kolača,
- sakupljanje živežnih namirnica u OŠ Lučko i PŠ Stupnik i Ježdovec,
- caritasova košarica u Konzumu i Marinu.
- preseljenje u novi prostor,
- uređenje novog prostora policama,

držačima za vješalice i pokretnim košarama,

- donacije otpadnog drva pojedincima i Caritasu zagrebačke nadbiskupije,

- donacije viška odjeće i obuće Caritasu zagrebačke nadbiskupije,

- traženje novih volontera,

- sadnja doniranih ukrasnih drvaca u žardinijere pred crkvom,

- pomoć stradaloj obitelji od požara, podjela paketa hrane i obilazak starih i nemoćnih osoba...

Jedan od ciljeva župskog caritasa je da se što veći broj župljana, djece i mladeži senzibilizira za potrebe svojih bližnjih, a to se postiže u odličnoj suradnji sa školom gdje su preko akcije sakupljanja hrane uključene mnoge obitelji. Ova akcija je postala već tradicionalna i razredi se upravo natječu koji će od njih sakupiti veću količinu.

U pečenje kolača uključeni su volonteri i članice župskog zbora, a prodaju vrše mladi.

Volonteri redovito pohađaju edukacije koje organizira Caritas zagrebačke nadbiskupije.

Višak odjeće i obuće odvozi se u centralno skladište Caritasa u Rakitje.

Dežurstva su organizirana srijedom prije i poslije podne. Sastanci Odbora župskog caritasa održavaju se jednom mjesečno.

Svaka treća nedjelja posvećena je našem caritasu i tada župljani mogu donijeti

hranu ili ostaviti novac.

Naši vrijedni volonteri podijeljeni su tako da brinu o određenom broju korisnika iz svog područja. Usluge prijevoza i telefona daju volonteri besplatno. Pokazatelji govore da je naš caritas bio vrlo aktivan, da su volonteri vrlo savjesno obavljali svoju dužnost, da je članstvo volontera uspješno prošireno u skladu sa sve većim obimom posla. Sve ovo bilo je moguće ostvariti zahvaljujući svesrdnoj podršci i pomoći gospodina župnika.

Zahvaljujemo svim dobročiniteljima, ravnatelju škole Anti Vuletiću i Karitativnoj

skupini OŠ Lučko i vjeroučitelju Pavi Šimoviću te vrijednom kolektivu kao i časnim sestrama u Hrvatskom Leskovcu, koje nam posuđuju svoj kombi, te firmi ESTP d. o. o. i direktoru Željku Brnčiću, koji nam doniraju otpadno drvo i prijevoz do korisnika.

Preporučujemo se za daljnu suradnju sa svima koji osjećaju potrebu da pomažu, a isto tako i u molitve da nam dragi Bog svima dade potrebnu milost da prepoznamo što je svakom korisniku u određenom trenutku najpotrebnije.

HUMANOST NA DJELU PROJEKT DIREKTNE POMOĆI OBITELJI U NAŠOJ ŽUPI

ANĐELKA BUNIĆ

Svake godine za Božić Hrvatski Caritas ima već poznatu akciju „Za 1000 radosti“, gdje se prikupljaju sredstva za pomoć najpotrebnijima. Akcija u 2008. godini bila je namijenjena za poboljšanje uvjeta stanovanja, a Caritas zagrebačke nadbiskupije je iz naše župe izabrao projekt pomoći jednoj samohranom majci urediti sanitarni čvor u kući. Izbor je prosljeđen Hrvatskom Caritasu, koji je odobrio 15.000 kn za tu namjenu.

Za navedenu akciju bilo je potrebno prikupiti puno dokumentacije koja garantira

da će se sredstva utrošiti za predviđenu namjenu, kao npr: preporuka župskog caritasa, zamolba, preporuka Centra za socijalnu skrb, liječnička dokumentacija te ponuda procjene radova od ovlaštene tvrtke.

Kad je prikupljena sva dokumentacija, bilo je potrebno naći ovlaštenu tvrtku za projektnu dokumentaciju i za izvođača radova. Tu

Tomislav Žarić

se pojavio problem, jer je za većinu graditeljskih tvrtki to malen novac, a dosta posla. Zaslugom jedne gospođe došli smo do graditeljsketvrtke „Božićević-gradnja”, koja je prihvatila urediti sanitarni čvor i kupaonicu. Najveće veselje će doživjeti Tomislav, polaznik Dnevnog centra za rehabilitaciju „Zagreb”, radionice „Rotor”, kad prvi puta stane pod svoj tuš i istušira se svojim tušem. Tomislav je inače proglašen za najurednijeg korisnika

spomenute radionice, unatoč tome što do sada nije imao svoju kupaonicu i bio je vrlo tužan zbog toga. Ovo mu je nagrada za urednost i marljivost koje su mu vrlina.

Zahvaljujemo gore spomenutim Caritasima što su prepoznali naše potrebe i dali sredstva za poboljšanje uvjeta stanovanja Tomislavu i njegovoj majci!

„MOLITVOM I ŽRTVOM SPASIMO NEROĐENE!”

NA KOJI NAČIN VJERNICI DIREKTNO MOGU POMOĆI U BORBI ZA SPAS NEROĐENIH

MIRJANA GRANIĆ

Draga sestro, dragi brate u Kristu, na jednom letku udruge za promicanje vrijednosti i poštivanja dara života „Gabrijel“ piše: I TI MOŽEŠ SPASITI NEROĐENO DIJETE OD USMRĆIVANJA ABORTUSOM!

NE STOJ SPUŠTENIH RUKU I NEODLUČNA SRCA, ZNAJUĆI DA SE OVAJ OKRUTAN ZLOČIN NAD NAJMANJIMA I NAJSLABIJIMA DOGAĐA SVAKODNEVNO, U TVOJOJ BLIZINI!

Ljubi bližnjeg svoga kao sebe samoga!
Diži svoj glas za nemoćne!

Danas, možda više nego ikad prije, Gospodin plače nad svojom djecom, vidjevši kakvu je pustoš učinio neprijatelj u Njegovu Hramu, (usp. Ps 74), a kako sv. Pavao piše: Hram smo Njegov mi.

Možemo li moliti, postiti ili vršiti neku drugu pokoru? Ludo je zavaravati se da ćemo milosrđe baštiniti, ako sami nismo milosrdni.

MOLITVOM I ŽRTVOM ZAZIVAMO BOŽJU POMOĆ. Pročitavši ovo razmisli ne zove li te Gospodin da se uključiš u molitvenu borbu za spas nerođene dječice i njihovih roditelja? Ako si kršćanin, znaš da ti je Bog podario snagu i mogućnost da MOLITVOM I ŽRTVOM činiš istinska čudesa; spasiti život uistinu je divno čudo! Stoga te molim : U ime nerođenih, u ime života, PRISTANI na to!

Razni su načini: Možemo sami moliti, možemo moliti „Duhovno posvojenje“, možemo prikazivati mise protiv zla abortusa, možemo organizirati klanjanje za nerođene u svojoj župi barem jednom mjesečno, možemo se uključiti u molitvene zajednice za nerođene - TREĆE

SRCE, kojih ima oko 60 u Hrvatskoj, a duhovnik im je otac Marko Glogović, (podaci dostupni na www.stopabortus.com), na mnogim brošurama, a možemo se uključiti ili samo pridružiti, u jednu od nekoliko pro life udruga: „Gabrijel“ (Radićeva 12. 47 000 Karlovac) ili „Centar za nerođeni život Betlehem“, (Kamensko 53, Karlovac). Vaša pomoć može biti jednokratno pomaganje, onoliko koliko možete učiniti, npr. Pribaviti hrane, pelena, dječje kozmetike, pomoći radom u kući mlade majke, „udomiti“ trudnicu koja nema smještaj, jer je njeni nisu prihvatili kao nositeljicu novog života i sl. Naše udruge su svakodnevno „na terenu“ u prethodno nabrojenima ili sličnim akcijama.

U svojoj župi možete kroz tjedan postaviti kutiju u koju će svatko tko može ubaciti bilo što: od papirnatih maramica, konzervu hrane, šećer, brašno, dječju kozmetiku, pelene ili sl. jer pomogli smo nekoj dječici da dođu na svijet i spasili ih od zla abortusa, te smo im sada dužni i pomoći koliko je u našoj moći. (Doći ćemo našim doniranim kombijem po to). Tada opet molimo za pomoć! Kada moliš Gospodin se proslavlja. Često iznenada i od nepoznatih stigne i više paketa pelena za „naše „ bebice, ali ima dana, kao što je sada „ da spavamo“. Spremište je prazno! Naše mame neće dobiti pomoć, jer smo previše zaokupljeni nastavkom radnih aktivnosti iza Uskrsa, pripremama za 1. svibanj i taj neradni dan, kada ćemo iskoristiti blagodati prirode i dobro zagrijati naše roštilje, družiti se uz pjesmu i piće. Ima nekih koji će ići i prikazati misu za nerođene baš taj dan, baš ovu nedjelju, izmoliti molitvu Očenaša, desetice krunice za nerođene! VI STE TO?

Hvala Vam braćo i sestre!

Kontakt Udruge „Gabrijel“ – tel.: 095 838 9204,

(dio teksta je iz molitvenika oca Marka Glogovića „Uskrsnuj ljubavi“)

DJEČJI BISERI

Ne znam koliko imam godina.
To se stalno mijenja.

*Tata je odrastao na selu.
On je kravu vidio uživo!*

Jako sam se uplašio kad se mama razboljela.
Pomislio sam da će nam tata kuhati.

*Kad se mama posvađala s tatom,
prvi put sam vidio leteće tanjure.*

Krave ne smiju brzo trčati, da ne bi izlile mlijeko.

*Crvi ne grizu jer imaju rep i naprijed
i nazad.*

Psi obično vole vodu.
Neki čak toliko, da u njoj i žive. To su morski psi.

*Zoološki vrt je super.
Tamo možemo vidjeti životinje koje i
ne postoje.*

VJERONAUK

ZA DJECU

TIHANA GOLUBIĆ

Od listopada 2008. godine u našoj župi počela se redovito održavati župna kateheza za djecu od 1. do 4. razreda osnovne škole. Rado nam se pridruže i mlađi, ali i učenici viših razreda. Susreti se održavaju svake druge subote od 17 do 19 sati u prostorijama naše župe.

Dječji vjeronauk

Na susrete se redovito odazivaju mnoga djeca. Katehezu započinjemo molitvom i pjesmom. Zatim slijedi priprema i odlazak na svetu misu na kojoj djeca rado ministriraju, čitaju i pjevaju. Nakon svete mise djeca imaju priliku i unutar svoje crkvene zajednice družiti se sa svojim vršnjacima, upoznati i steći nove prijatelje. S veseljem i svojom spontanošću to čine kroz igru, kviz, pjesmu te razne kreativne radionice. Na njima imaju priliku razvijati i svoje, možda, tek otkrivene talente. Na ovim susretima ne samo da djeca mogu nešto naučiti od nas, nego se često dogodi baš suprotno.

Želja nam je uskoro organizirati i jednodnevni izlet negdje izvan Zagreba.

Ovom prilikom pozivamo sve naše najmlađe da nam se pridruže subotama na našim susretima! Molimo i roditelje na poticaj i suradnju. Mir i dobro!

ZAZIV KOD PRVE SVETE PRIČESTI

O, Isuse, Ti me možeš
Očuvati čista,
Da u meni krsna milost
Uvijek novim sjajem blista.

O Isuse, ti me možeš
Učiniti jakim,
Da pobjednik s Tobom budem,
Boreći se sa zlom svakim.

O Isuse, Ti me možeš
Učiniti svetim,
Da kreposti divnom stazom
U ljubavi k Tebi letim.

O Isuse, zato Tebi
Dajem svega sebe,
Da od sada cijelim bićem.
Uvijek ljubim samo Tebe.

pripremila Monika Penava

UNICEF

FOND ZA ZAŠTITU DJECE

DJEČJA PRAVA I NA KOJI NAČIN IH OVAJ FOND ZAŠTIĆUJE

JANA KAIĆ

UNICEF je svjetska organizacija koja brine o djeci, njihovim pravima i potrebama. Djeluje u 155 zemalja gdje pomaže djeci da prežive i izgrade svoje potencijale od ranoga djetinjstva do adolescencije. Organizacija se u cijelosti financira dragovoljnim priložima vlada i fondacija, partnerstvima s poslovnim sektorom i sredstvima prikupljenim od građana (između ostalog, putem svjetski poznatih UNICEF čestitki) te je kao takva jedina agencija Ujedinjenih naroda koja se sama financira. UNICEF u Hrvatskoj ima novi mandat u kojem paralelno razvija programske aktivnosti i aktivnosti prikupljanja sredstava.

Kako je Hrvatska dosegla pokazatelje koji je, po kriterijima UNICEF-a, ne svrstavaju više među zemlje u krizi, UNICEF ne može prikupljati sredstva u drugim zemljama za provođenje programa u Hrvatskoj. Stoga se i programska aktivnost vezuje uz napore mobilizacije potrebnih sredstava

Djeca se rađaju s temeljnim slobodama i pravima koja pripadaju svim ljudskim bićima. No, s obzirom na tjelesnu i psihičku nezrelost nameće se potreba isticanja posebnih prava djeteta na zaštitu koja proizlaze upravo iz te činjenice.

Iz Konvencije o pravima djeteta

od privatnog sektora i od građana i to prvenstveno kroz provođenje jedne tematske akcije godišnje. UNICEF djeluje na temelju Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta. Njegova je temeljna zadaća da u suradnji s vladama i civilnim sektorom pomaže u promicanju, zaštiti i ostvarivanju prava djece.

UNICEF djeluje u Hrvatskoj od 1947. godine. Od agencije koja je pružala pomoć u hrani, odjeći, obući, opremi i lijekovima UNICEF se transformirao u agenciju koja prikuplja sredstva za programe zaštite i unapređenja prava djece te stvara partnerstva između građana, poduzeća i vlade za bolji život djece u Hrvatskoj i svijetu.

U Hrvatskoj UNICEF je usredotočen na četiri cilja:

- da svaka škola u Hrvatskoj postane „škola bez nasilja”;

- da svako dijete u Hrvatskoj odrasta u toplini obiteljskog doma;

- da svaki roditelj ima podršku u odgoju najmlađe djece, kako bi sva djeca u Hrvatskoj imala priliku dosegnuti svoje pune potencijale;

- da svaka zdravstvena ustanova postane prijatelj obitelji i djece.

Od 2003. godine Ured UNICEF-a je pokrenuo 5 nacionalnih i jednu lokalnu kampanju za podizanje javne svijesti o problemima djece: Prve 3 su najvažnije, Zajedno od početka, 60 godina UNICEF-a, Za svoje dite, Splita, Svako dijete treba

obitelj, Stop nasilju među djecom. Sve UNICEF-ove kampanje objavljujane su besplatno u medijima. Hrvatska radio televizija, Europapress Holding i Europlakat kontinuirano podržavaju akcije za bolji život djece i kroz ustupanje medijskog prostora pomažu UNICEF-u da postigne ciljeve za djecu. Svjetsku obitelj ambasadora dobre volje UNICEF-a čine poznate osobe i timovi iz svijeta glazbe, filma i športa, dok u Hrvatskoj tu časnu funkciju u službi djece obavljaju Zlatan Stipišić Gibonni, Bojana Gregorić Vejzović, Maja Vučić i Slaven Bilić.

PORUKA KRIZMANICIMA

KREŠIMIR AČKAR, VJEROUČITELJ

Primili ste sakrament svete potvrde i njime potvrdili ono što su za vas obećali vaši roditelji i kumovi na krštenju...

Uskoro krećete u srednju školu, biti ćete izloženi društvu i svijetu u kojem vlada hedonizam, ateizam i gdje će vam se nuditi pod normalno svakakve stvari koje su đavolsko djelo prikazano u današnjem vremenu kao nešto sasvim dobro i poželjno. Mnogi se mladi izgube u takvome svijetu, želeći se prilagoditi društvu i forsirajući prikazivanje sebe u lošijem svjetlu negoli to jesu, a sve u svrhu da pred drugima ispadnu što veće face.

Budete li prihvatili takav stil života, živjet ćete onako kako drugi očekuju, a ne onako kako bi trebali i što bi vas učinilo sretnima i ispunjenima.

Nemojte nasjedati na priče da Krist nije više moderan i da je Crkva staromodna, da je nedjeljom misa za bakice.

Budite orginalni, budite ponosni na svoju vjeru koju je ustanovio sam Isus Krist, koja se kroz Crkvu održava već 2000. godina. To nam je dokaz da ju Bog vodi! Nemojte se dati zavesti, nemojte živjeti život drugih, jer je i najlošiji orginal, puno bolji nego li najbolja kopija. Uživajte u mladosti i životu na zdrav način, izađite ponekad i van, ali nemojte da vam to bude razlog da se sutra ne ustanete na misu. Kada vam god bude teško u životu i mislite da vas nitko ne shvaća, obratite se našem najboljem prijatelju Isusu, recite mu sve što vas muči i sigurno vas neće iznevjeriti...

Voli vas vaš vjeroučitelj!

SUSRET S „EMANUELOM” 21. 3 2009.

ŠTO ZA TEBE ZNAČI EVANGELIZACIJA?

IVA KARAČIĆ

Što za tebe znači evangelizacija? To se svi ponekad zapitamo. Kako potaknuti i druge mlade da razmisle o ovome i počnu djelovati? U organizaciji Zajednice „Emanuel” mladi iz župe odlučili su imati duhovnu obnovu i molitveni susret na ovu temu u našoj župi.

Susret je predviđen za prvi dan proljeća, 21. ožujka. Iako nas zbog mnogobrojnih školskih i fakultetskih obaveza, a i drugih aktivnosti nije bilo mnogo, uspjeli smo doći do važnih i poticajnih zaključaka za daljne evangeliziranje.

Započeli smo susret s molitvama pohvala nakon čega je uslijedilo predavanje s temom o širenju Radosne vijesti u svakodnevnom životu. Pričali smo na koje sve načine možemo približiti Krista našim blišnjima, odnosno svima koje surećemo. Naravno, potrebno je oboružati se molitvom jer u današnje vrijeme taj posao nije ni malo jednostavan. Treba naći modernije metode da što lakše približimo svojim prijateljima ideju da snagu i radost mogu naći samo u Božjoj ljubavi.

Nakon predavanja su nam članovi

Zajednice pokušali dočarati kroz slikovne prezentacije neke od programa, odnosno evangelizacijskih misija provedenih u Beču, Budimpešti... Prikazali su nam i film najave o predstojećoj gradskoj misiji u kojoj će sudjelovati mladi iz cijele Europe u njemačkom gradiću Regensburgu u svibnju.

Imali smo plenum o tipičnim pitanjima s kojima se susrećemo prilikom evangelizacije prvog petka u mjesecu u Tkalčičevoj ulici. Zaključili smo da na sva pitanja nikako ne možemo odgovoriti, ali uz poticaj ovakvih susreta zajedno nalazimo odgovore.

Susret smo završili klanjanjem Presvetom oltarskom sakramentu uz meditativnu glazbenu pratnju, te svetom misom.

Susret s Emanuelom

SUSRET MLADIH U BIBINJU KRAJ ZADRA

SESTRA ANICA MARIJA,
KARMELIČANKA BSI

I ove godine ponudili smo mladima, koji se okupljaju na duhovne susrete uz naš samostan, da sudjeluju na jednom lijepom druženju karmelske mladeži koji se održava već šestu godinu. Ovaj se put na susret odlučilo petero mladih iz Hrv. Leskovca i nisu bili razočarani. Oduševljenje ih još sada drži.

Da ne bi prepisivala što se sve događalo tijekom tri dana prilažem članak IKE, jer i zadarska nadbiskupija prepoznala je važnost tog susreta. Ja se nadam da će mlade kao i njihove roditelje ovaj članak potaknuti da šalju mlade na ovakve susrete jer tu mogu dobiti odgovore na svoja mladenačka pitanja i produbiti svoj odnos prema Bogu, vjeri, Crkvi i svojoj župskoj zajednici.

Pozivam već sada mlade naše župe da sudjeluju u sljedećoj karmelijadi koja se održava u zadnjem tjednu kolovoza 2010 u Sittardu - Nizozemskoj.

Članak iz IKA-e:

6. Karmelijada

Održan godišnji susret karmelske mladeži iz Hrvatske i BiH

Bibinje, 20.4.2009 (IKA)-
„Karmelijada”, trodnevni
godišnji susret karmelske

mladeži iz Hrvatske i BiH, završen je u subotu 18. travnja razgledavanjem znamenitosti Zadra, a prethodno misnim slavljem koje je u katedrali Sv. Stošije predvodio zadarski nadbiskup Ivan Prenda. Izrazio je radost zbog susreta 200 mladih predvođenih karmeličankama Božanskog Srca Isusova te je istaknuo važnost toga da mladi imaju duboku vjeru ukorijenjenu u Krista kako bi je mogli svjedočiti. “Ta vjera treba rasti, treba je čuvati i obogaćivati kako bismo mogli biti uvjerljivi svjedoci drugima”, poručio je mons. Prenda mladima koje je nakon sv. Mise upoznao i s poviješću zadarske katedrale. Karmelijada je s duhovno rekreativnim programom započela 16. travnja u Bibinju gdje u samostanskoj kući djeluju četiri karmeličanke Božanskog Srca Isusova čija je središnjica Hrvatske provincije, u kojoj je 120 redovnica, prije šest godina i započela s održavanjem tih susreta. Na njima se okuplja mladež

Susret s biskupom Ivasom

koju tijekom godine redovito okupljaju karmelićanke Božanskog Srca Isusova u samostanima i redovničkim zajednicama u Hrvatskoj i BiH, u župama gdje djeluju. Jednom godišnje ih okupe i na Karmelijadu koja se svaki put održi drugdje. Sljedeće godine planiraju hodočastiti na grob utemeljiteljice te karmelske zajednice, bl. Marije Terezije Tauscher koji se nalazi u generalnoj kući Družbe u nizozemskom gradu Sittardu. Nadbiskup je ohrabrio karmelićanke da Karmelijadom pohode taj dio Europe jer im je potrebna „kršćanska, svježja svjedočka krv”. Program u Bibinjama osmišljen je u svjetlu uskrsnog vremena, Pavlove godine i činjenice da su u Zadarskoj nadbiskupiji izvori kršćanstva u Hrvata. Geslo susreta je bilo „Krist živi u meni”. Mladi su u katehezama i radu po skupinama obradili Pavlovu teologiju krštenja, a don Damir Stojić, studentski kapelan iz Zagreba govorio je o teologiji tijela. Mladi su u

Bibinjama bili smješteni u obiteljima. „Imali smo radosno zajedništvo, lijepa iskustva, druženje, natjecateljske igre, pjesmu. Karmelijadom povezujemo mlade koji su posvećeni Mariji preko karmelskog škapulara u škapularskoj bratovštini. Tako smo ih počeli okupljati na susretima u našim samostanima, u želji da žive pripadnost Kristu i Crkvi u duhu Karmela”, rekla je s. Maja Pavla Bašić sa zagrebačkog Vrhovca, odgovorna u pastoralu karmelske mladeži, dodavši da je smisao Karmelijade rast u vjeri s okusom karmelske duhovnosti; da mladi prodube vjeru, njeguju zajedništvo i odnos s Bogom. „Mladi traže dubinu i životni smisao. Karmelski put je put nutrine, molitve srca, intimne povezanosti s Gospodinom. Mladi traže to i Božju riječ. Nastojimo ih povezati i s njima podijeliti naše iskustvo Boga i radost njegove blizine”, rekla je s. Maja Pavla.

NOVOSITI KMNL I KOL

ANTE JURIC I JOSIP PERIC

NTemeljna zamisao zbliziti je mlade kroz sport, pa je natjecanje tako samo povod za međusobno druženje i upoznavanje. To je bila i osnova za organiziranje Katoličke malonogometne i Katoličke odbojkaške lige. Ove lige organizirane su pod sportskim društvom Katolika na djelu koje obuhvaćaju i druge projekte.

Vratimo se malo u prošlost i prisjetimo početaka KMNL-a. Katolička malonogometna liga, koja djeluje od jeseni 1998. godine proizašla je iz tradicionalnih

Uskrs kupova koje su pokrenuli mladi župe sv. Petra, a održavaju se još i danas.

Malonogometna liga od sezone 1999./2000. nosi naziv “Bl. Alojzije Stepinac” i ima 4 lige za seniore, te četiri skupine krizmanika i jednu prvopričesnika s mnoštvom mladih i vrhunskih potencijala.

Odbojkaška liga nosi naslov Katolička odbojkaška liga „Bl. Ivan Merz“ (KOL) i sadrži ligu za djevojke, mješovitu ligu (u kojoj igraju djevojke i mladići zajedno), mušku ligu, te lige prvopričesnika, mladih krizmanika i krizmanika. Početak odbojkaške lige vežemo za sezonu

2002./2003. godine kada su održana tri turnira na kojima je sudjelovalo desetak ekipa. Postupno se ova liga razvija te organizira različite turnire. Danas Katolička odbojkaška liga ima 12 ekipa u ligi za djevojke, 8 u mješovitoj ligi, 5 ekipa u muškoj ligi te 17 ekipa u ligama za prvopričesnice, mlade krizmanice i krizmanice. Osim lige, tradicionalno se organiziraju Božićni turnir (kategorije djevojke i mladići) i Uskrs kup (djevojke i mješovita).

Posebnost ovih nogometnih i odbojkaških natjecanja je što se prije svake utakmice momčadi okupe i zajednički pomole. Tijekom utakmice na terenu je izričito zabranjeno izricanje bilo kakvih uvredljivih riječi, a njeguje se i fair play igra.

Kako bi njegovali duhovnu dimenziju sudionici se okupljaju na zajedničkom misnom slavlju u različitim župama nakon kojega slijedi druženje. U došašću i korizmi priređuju se jednodnevne duhovne obnove.

Katolička malonogometna ekipa naše župe je zaigrala u KMNL-u u jesen 2008. godine u 4. ligi i u kojoj uspješno idemo prema 3. ligi.

Ekipa broji 19 članova od kojih su, više manje, svi aktivni članovi župne zajednice.

Ukatoličkoj odbojkaškoj ligi također sudjelujemo s dvadesetak članova i to s mješovitom i muškom ekipom.

U sklopu lige i ove

godine slijedila je dodjela nagrada Uskrs kupa 2009. godine.

Dodjela nagrada za pobjednike u odbojci i nogometu održala se u župi sv. Ivana apostola i evanđeliste u Utrinama. Program je započeo sv. misom koju je predvodio vlč. Domagoj Matošević, povjerenik za mlade Zagrebačke nadbiskupije.

Nakon toga slijedila je predstava u kino dvorani I./IV. gimnazije pod naslovom „Idi i reci!“ koju su organizirali mladi ove župe.

Poslije predstave uslijedila je dodjela nagrada svim sportašima i sudionicima Uskrs kupa.

Kako ovoj večeri ne bi došao tako brzo kraj pobrinuo se zaprešički bend „Nema love“, koji je u pastoralnom centru uveseljavao sve prisutne.

Sve dodatne informacije i obavijesti biti će stavljene na našu župsku web stranicu.

Nadamo se da će i sljedeće školske/studentske godine mnogi mladi iz naše župe sudjelovati u odbojkaškoj i malonogometnoj Katoličkoj ligi na što vas svesrdno pozivamo.

ZAMRŠENO STOLJEĆE NA PUTU U BUDUĆNOST PUNU NADE

PORUKA STARIJIM OSOBAMA IZ PISMA PAPE

PAPA IVAN PAVAO II

3. Obraćajući se starijim osobama, svjestan sam da govorim osobama i o osobama koje su prevalile dug put (usp. Mudr 4, 13). Govorim osobama mojih godina, te stoga lako nalazim podudarnosti s vlastitim životom. Draga braćo i sestre, naš je život Providnost upisala u ovo dvadeseto stoljeće, koje je ponijelo iz prošlosti teško naslijeđe i koje je bilo svjedokom mnogih i neobičnih zbivanja.

Kao mnoga povijesna razdoblja i naša je epoha doživljavala naizmjenično sjenu i svjetlo. No, sve nije bilo mračno. Mnoge su pozitivne pojave uravnotežile one negativne ili su se pak potvrdile kao blagotvorne reakcije kolektivne svijesti. Istina je međutim, a to smetnuti s uma bilo bi i nepravedno i opasno, da je bilo nečuvenih patnji koje su obilježile živote milijuna i milijuna ljudi. Sjetimo se samo sukoba koji su izbijali na raznim kontinentima zbog teritorijalnih osporavanja među državama ili zbog međuetničke mržnje. No, jednako su ozbiljni uvjeti krajnje bijede koji pogađaju mnoge slojeve pučanstva na južnoj polutki, te sramotna pojava rasne diskriminacije i sustavnoga kršenja prava čovjeka u mnogim zemljama. A što kazati o velikim svjetskim sukobima?

U prvoj polovici ovoga stoljeća dva su se takva sukoba odigrala izazvavši dosad

još neviđen broj žrtava i razaranja. Prvi svjetski rat pokosio je milijune vojnika i civila, uništivši mnoge ljudske živote ne samo u prvoj mladosti nego čak i u djetinjstvu. A što kazati o Drugome svjetskom ratu? Nakon nekoliko desetljeća relativna mira na svijetu, bio je još strašniji od prethodnoga, posebice u Europi, izazvavši kobne posljedice po život nacija i kontinenata. Bio je to totalni rat i još neviđena mobilizacija mržnje koja se surovo oborila čak i na civilno pučanstvo bez obrane, uništivši čitave naraštaje. Danak plaćen ubilačkome ludilu rata na raznim bojišnicama nemjerljiv je, kao što su bili i užasni pokolji počinjeni u logorima istrebljenja za koje se može kazati da su bili prava Golgota našega vremena.

U drugoj polovici stoljeća svijet je godinama pritiskala mōra hladnoga rata, u sučeljavanju Istoka i Zapada, u suludoj trci za naoružanjem i uz stalnu prijetnju atomskoga rata koji je mogao dovesti do istrebljenja čovječanstva.⁽⁶⁾ No, hvala Bogu, ta se tamna stranica povijesti završila padom ugnjetačkih totalitarnih režima u Europi. Bio je to plod miroljubive borbe koja se služila oružjem istine i pravednosti.⁷ Zametnuo se tako težak no koristan proces dijaloga i pomirenja, kojemu je svrha uspostavljanje bližih i čvršćih odnosa među narodima.

No mnogi su narodi još vrlo daleko od toga da spoznaju i uživaju dobrobiti

mira i slobode. Prošlih je mjeseci veliku zabrinutost izazvao žestoki sukob na Balkanu, koji je već prijašnjih godina bio poprištem sporova s etničkom pozadinom. Ondje je došlo do novoga prolijevanja krvi, do novih razaranja i do ponovnoga izbijanja mržnje. Kad se konačno primirio bijes oružja, počelo se razmišljati o obnovi, pogleda okrenuta prema novom tisućljeću. No i dalje, na raznim stranama svijeta, izbijaju mnoga žarišta rata, popraćena kadšto pokoljima i nasiljem koje tisak prebrzo zaboravlja.

4. Iako nas ta sjećanja i ta bolna sadašnja zbivanja rastužuju, ipak ne smijemo zaboraviti da su se na obzorju našega stoljeća pojavili mnogi pozitivni znaci koji potiču nadu u treće tisućljeće. Unatoč mnogim proturječjima, posebice glede poštivanja života svakoga ljudskog bića, danas prisustvujemo jačanju svijesti o univerzalnim pravima čovjeka, objavljenima u svečanim deklaracijama koje obvezuju narode.

Isto se tako u okviru nacionalnih i međunacionalnih odnosa, koji se temelje istodobno na vrednovanju kulturnoga identiteta i na poštivanju nacionalnih manjina, sve snažnije očituje svijest o pravu naroda da upravljaju svojom sudbinom. Pad totalitarnih režima, kao onih u Istočnoj Europi, pridonio je širenju sveopće svijesti o vrijednosti demokracije i slobodnoga tržišta, ne zanemarujući pritom golemi izazov što ga postavlja sprega slobode i socijalne pravde.

Valja također smatrati velikim Božjim darom činjenicu da se religije sve odlučnije trude oko uspostavljanja dijaloga koji će pridonijeti da u svijetu one postanu temeljem mira i jedinstva.

I što kazati o priznavanju dostojanstva žene, koje sve snažnije prodire u opću svijest? Valjat će nesumnjivo prevaliti još dugi put, ali pravac je već ucrtan. Još jedan razlog nade leži u jačanju komunikacijskih sredstava koja, zahvaljujući sadašnjem stupnju tehnike, omogućavaju prelaženje tradicionalnih granica, pretvarajući nas, rekli bismo, u građane svijeta.

Drugo područje koje svjedoči o zrelosti jest nova ekološka svijest koja zaslužuje ohrabrenje i poticaj. Velik napredak medicine i znanosti, koje se posvećuju radu na blagostanju čovjeka, također se ubraja među čimbenike što donose nadu.

Prema tome imamo i te kako razloga da zahvalimo Bogu. Kraj ovoga stoljeća nosi u sebi, unatoč svemu, velike mogućnosti za ostvarenje mira i napretka. Čak iz kušnji koje su obilježile naš naraštaj izbija svjetlo koje obasjava godine naše starosti. Tako se potvrđuje načelo svojstveno kršćanskoj vjeri: »Patnje ne samo što ne razaraju nadu nego su, štoviše, njezin temelj.«(8)

Stoga je znakovito što se u trenutku kad završava ovo stoljeće – i ovo tisućljeće – i kad se već pomalja zora novoga doba za čovječanstvo, zaustavljamo kako bismo promišljali zbilju protjecanja vremena, ne zato da bismo se pomirili s neumoljivom sudbinom, nego da bismo godinama koje nam još preostaju pridali punu vrijednost.

(nastavak u sljedećim Brazdama)

6 Usp. Ivan Pavao II., Enciklika *Centesimus annus*, br. 18.

7 Usp. isto, br. 23.

8 Sv. Ivan Zlatousti, Homilija na Poslanicu Rimljanima, 10, 2.

ŠKOLOVANJE JUČER I DANAS...

KAKO SU UČILI NAŠI PRETICI, KOJI SU BILI NAČINI SVEGA NAUČENOG U PRAKSI

DRAGICA BURIĆ, NIKŠIĆANKA

Nekada su u školu išla samo privilegirana djeca, to znači oni koji su bili od bogatijih roditelja te oni koji su bili u gradu blizu škole. U to vrijeme škola nije bila obavezna. Poslije su po selima nastale škole u koje su išla većinom muška djeca. Smatralo se da oni trebaju znati čitati i pisati kako bi mogli slati pisma, jer će postati vojnici. To su obično bile četverogodišnje škole. Nakon toga ostajali su kod kuće raditi na poljoprivredi te imali normalan seljački život. Za daljnji život su im roditelji bili učitelji. Oni su bili i primjer kako organizirati život, pripremali su ih da budu samostalni i učili ih kako opskrbiti brojnu seljačku obitelj. Bilo je problem školovati svu djecu jer ih je bilo mnogo. Djeca su ujedno bila i blagoslov i teret. Blagoslov zato jer su bila radna snaga i pomoć, a teret jer je bilo mnogo briga i mnogo toga što se nije moglo djeci pružiti. Kako god bilo ipak se govorilo: „Teško onomu tko nema svoga djeteta!“. Upravo zbog tih teških uvjeta, sva djeca se nisu mogla školovati. Onaj koji je završio i četiri razreda bio je u velikoj prednosti. Tada, u to vrijeme, nije se smjelo spomenuti da bi ženska djeca išla u školu. To je posebno vrijedilo na selu. Ženska su se djeca odgajala da budu pokorna, da se spremaju za udaju, djecu, muža. Tu je mama bila „učiteljica“ jer ih je ona morala od malena pripremati za takav život, jer je i ona tako odgajana.

Roditeljima koji su bili nepismeni bilo je teško sve to prenijeti na djecu i imati ulogu učitelja pa su sve prenosili usmeno. Djevojčice su do udaje morale naučiti sve što je potrebno, budući je bila sramota doći u muževu kuću da se ništa ne zna. To je bilo, kako su mi roditelji pričali, do poslije II. svjetskog rata, kada je donešen zakon da sva djeca mroju ići u školu. Tada su i djevojčice krenule u školu. Neki su roditelji protestirali, čak i kazne plaćali, jer po njihovom mišljenju ženskoj djeci nije potrebna škola, nego preslica, vreteno, kuhača, motika, srp i drugo, a ne olovka, jer nisu željeli da im se kćeri pogospode. Hvala Bogu što nisu uspjeli u svom protestu. Samim time situacija se počela mijenjati. Išlo je teško, ali ipak je krenulo.

U to vrijeme umjesto bilježnice bila je jedna pločica. Na jednoj strani su bile crte, a na drugoj kvadratići. Žao mi je da to nisam vidjela. Po pričanju moje braće pločica je imala rupicu u jednom kutu u kojem je bila mala špaga. Na njoj je morala biti krpica koja je trebala biti mokra da se

može pobrisati krivo napisano. Ne znam čime su pisali po pločici. Ta pločica je bila dragocjena, jer ako ju je netko razbio, loše bi prošao. Svatko je morao imati svoju pločicu, a često su dvoje djelili jednu, ako su išli u školu u različite smjene. Na selu je i to bilo skupo kada je bilo puno djece. Pedesetih godina prošlog stoljeća mi smo već imali bilježnice. To je bio napredak. Mogli smo vidjeti gdje smo pogriješiti da bi znali što je ispravno. Još se sjećam prvog dana škole. Svi smo bili uzbuđeni i došli smo puno ranije nego je trebalo. U mome selu bila je četverogodišnja škola. U jednoj smjeni bila su po dva razreda. Uz dvije bilježnice i dvije knjige, koje su se morale čuvati kao oko u glavi, kako su govorili roditelji, morala se čuvati i olovka, koja je, odmah dok je bila kupljena, bila prerezana napola da bi duže trajala. Znala se olovka i izgubiti ili ju je netko ukrao pa se ovako štedjelo. Koliko se sjećam do četvrtog razreda nismo imali bojice pa smo sve crtali olovkom.

Ja sam voljela ići u školu i bila sam odlična učenica. Tome je pridonijela i naša učiteljica Anica iz Slunja koja je putovala svaki dan biciklom šest kilometara u jednom smjeru do škole i navečer opet tako natrag kući. Nije bilo niti autobusa, a kamoli auta. Poslije nekog vremena preselila se u školski stan, pa je bilo mnogo lakše. Od nje smo dobili prvo znanje i to se ne zaboravlja. Učiteljica Anica je još uvijek živa i sada živi u našem susjedstvu u Botincu. Čujemo se ponekad pa nam je to iznimno drago. Budući da nije bilo puno školskih pomagala, ona je imala super ideje kojima nas je motivirala na učenje. Čitati, pisati i računati učili smo u učionici, a zemljopis i prirodu i društvo učili smo vani. Učili smo o drveću, koje

smo znali saditi; o cvijeću koje je za nas bilo samo cvijeće i nismo znali kako se koje zove. Učiteljica je imala cvjetnjak, a gredice su bile u obliku trokuta, kvadrata, kruga. Na taj smo način vani u praksi učili geometriju. Imali smo vrt u čijem uređenju smo svi sudjelovali na satu prirode. Dječaci su kopali i morali znati pravilno raditi gredice za sađenje povrća, a djevojčice su sadile. Tu praksu pravilnog rasporeda sađenja i dan danas primjenjujem u svome vrtu.

Ovaj način učenja je djeci možda danas čak i smiješan zato jer imaju mogućnosti o kojima mi nismo mogli ni sanjati. Za te četiri školske godine učiteljica nas je pokušala mnogočemu naučiti. Djevojčice su naučile prati suđe, veš, pospremati kuću. Nije bilo vode nego se donosila iz obližnje rijeke na glavi u limenim kantama. Nije bilo niti suđa kao sada, ali se moralo znati održavati. Moralo se znati rublje objesiti na konop i ispravno ga poredati od velikih komada prema manjima. U današnje vrijeme ima djevojaka, a da ne znaju ništa o tim osnovnim stvarima, ne znaju čak ni perilicu uključiti, makar je tehnologija toliko napredovala da je sve olakšano. Mi smo po učiteljičinom naučavanju rublje iskuhavale u loncu, a onda ispirale na rijeci. Mučile smo se. Dječaci su nabavljani i sjekli drva kako bi se imali čime grijati po zimi. Bilo im je drago da i oni mogu sudjelovati u svemu.

Naravno, nije bilo svima lagano, ali u društvu i uz podršku naše učiteljice Anice sve je išlo. Učitelje i učiteljice oslovljavali smo tada sa „drug“ i „drugarica“.

Tako su prolazile godine, a školstvo je napredovalo.

(nastavak u sljedećem broju)

SV. ANTE PADOVANSKI VELIKI FRANJEVAČKI SVETAC

Rođen je u gradu Lisabonu oko 1195. godine. Krsno mu je ime bilo Ferdinand. Stupivši u red sv. Franje, dobio je ime Ante, a jer je umro u talijanskom gradu Padovi gdje počivaju njegovi ostaci, dobio je naslov Padovanski.

Njegovi roditelji, otac Martin i majka Marija, bili su plemićkog roda i kao pravi bogobožni kršćani, više su cijenili krepost nego plemstvo. Mladi Ferdinand u svojoj ranoj mladosti učio se znanju i nabožnom životu u svećenika stolne

lisabonske crkve. Već u petnaestoj godini odlučio je posvetiti se Bogu, pa stupi u samostan Augustinaca kraj Lisabona. Budući da radi čestih posjeta rodbine nije mogao naći pravi mir i u miru Boga, kako je želio, premjeste ga na njegovu molbu u Koimbru u samostan sv. Križa. Koliko je god nastojao što više steći znanja iz knjiga Svetog Pisma i crkvenih otaca, toliko je opet svom dušom bio prionuo uz usrdnu molitvu i samozataju. Nakon osam godina svoga boravka u Koimbri zarediše ga za svećenika.

Tada se dogodilo nešto što je okrenulo smjer njegova života. Don Pedro, infant portugalski, donese u Koimbru ostatke petorice misionara iz reda sv. Franje, sv. Bernarda i njegovih drugova, koji su početkom godine 1220. u Maroku poginuli mučeničkom smrću. Ugledavši ove svete ostatke usplamti željom, da postane redovnikom sv. Franje te da i on prolije svoju krv i podnese mučeničku smrt za svetu vjeru. Uzalud su ga njegova braća odvrćala od tog nauma. Već u ljetu 1220. godine stupi u samostan Manje braće u Olivares kod Koimbre. Iz poštovanja prema sv. Anti pustinjaku, kojemu je tamošnja kapelica bila posvećena, uzeo je on redovnik franjevac, ime Ante. U poniznosti i jednostavnosti

Sv. Ante Padovanski

srca otpoče sv. Ante svoj novicijat, a uz to je brižljivo krio svoju učenost. Kako je za uzor uzeo sv. Antu pustinjaka, obavljao je uz svoje molitve i pokornička djela.

Poželio je navještati Božju riječ nevjernicima. Klečeći molio je svoje glavare, neka ga puste k Maurima u Afriku, da im propovijeda. Iako je u prosincu 1220. godine dobio je dozvolu od svoga provincijala za odlazak u Afriku, morao se odmah vratiti zbog bolesti natrag u Španjolsku.

Lađu, na kojoj je htio natrag, odnesoše vjetrovi drugim putem; lađa stade na sicilijanskoj obali kod grada Mesine. Groznica kroz četiri mjeseca i silni napori na uzburkanom moru posvema oslabiše sv. Antu, ali pomalo se oporavljao kod svoje braće. Osobito ga je veselila nada, da će oko Duhova 1221. god. vidjeti svog duhovnog oca sv. Franju u Asisu, gdje je ovaj svetac sazvaio skupštinu svojih sinova franjevaca. Iza Uskrsa krene sv. Ante na put iz Mesine u Asis. Tom zgodom puno je razgovarao sa sv. Franjom. Ovi razgovori napuniše ga utjehom i pouzdanjem; osobito ga se dojmila jednostavnost i usrdna ljubav prema Bogu kod sv. Franje. Stoga odluči ostati u Italiji i ne vraćati se u Španjolsku.

Upoznavši sposobnosti sv. Ante u govorništvu i propovijedanju Evanđelja, sv. Franjo je počeo cijeniti sv. Antu te mu je dao punomoć da po čitavoj Italiji propovijeda. Sv. Ante je svojim životom uistinu živio Evanđelje. Sjeverna Italija i južna Francuska bile su polje svečeva djelovanja. Na tisuće bi se zgrnulo oko njegove propovjedaonice te je često pod vedrim nebom navijestao Riječ Božju. Bezbroy ih je obratio što u propovijedi, što

u ispovjedaonici, što u razgovoru.

U Bologni je učio bogoslovlje i postao prvi učitelj bogoslovlja iz reda sv. Franje. U istoj službi bi poslan 1224. godine u Montpellier. Tu je napisao svoje govore o poslanicima. Kasnije je djelovao protiv krivovjeraca u Tulusi, u Puy-u kao gvardijan, u Limogeru kao čuvar provincije za južnu Francusku, svuda predavajući bogoslovlje i propovijedajući Evanđelje.

Sv. Ante je u svojoj 32. godini postao provincijal proširene bolognske provincije u sjevernoj Italiji. Povjerene krajeve revno je obilazio, u njima žarko propovijedao, čudesa tvorio i red proširio. U mjesecu svibnju 1231. povukao se u samoću u mjestancu Camposampiero, oko 18 km od Padove.

Umro je 13. lipnja 1231. u predgrađu Padove koje se zove Arcella. Za manje od godinu dana nakon smrti proglašen je svetim. Njegov najstariji životopis poznat pod imenom Legenda Assidua.

Papa Grgur IX. uz prisutnost velikog mnoštva klera i naroda proglasio ga je svetim 30. svibnja 1232. godine, dakle, samo jedanaest mjeseci nakon njegove smrti. Čudotvorne moći sv. Ante nalaze se u Padovi u velikoj bazilici koja nosi njegovo ime. Sveti Ante je kroz povijest također ostao poznat kao veliki poznavatelj Svetoga pisma i propovjednik. Zbog svoje poznatosti i obljubljenosti u svijetu dobio je naziv svetac cijeloga svijeta. Zato ga je papa Pio XII. 16. siječnja 1946. svečano ubrojio među naučitelje Crkve, davši mu naslov Doctor Evangelicus – Evandeoski naučitelj.

Preuzeto s Interneta i prilagođeno

MOITVE SVETOM ANTI

PREPORUKA U SVAKOJ POTREBI

Spomeni se, sv. Antune, da si uvijek pomagao i tješio sve koji su se tebi utjecali u svojim potrebama. S čvrstim pouzdanjem preporučam se i ja tvom moćnom zagovoru kod Boga. Ne odbij moje prošnje i svojim posredovanjem kod Boga isprosi mi - ako je za dobro moje duše - milost... za koju te molim. Pomozi mi u ovoj mojoj potrebi i nevolji!

Blagoslovi mene, moj rad, moju obitelj i sve moje drage, čuvaj nas od bolesti i pogibli duše i tijela! Sve nas krijepi da u boli i kušnji ostanemo čvrsti u vjeri i ustrajni u ljubavi. Amen.

MOLITVA SV. ANTUNA

„Gospodine Isuse, pogledaj svoju baštinu, koju si, da ne umre bez traga, želio potvrditi za svoju djecu svojom krvlju, i daj joj da s povjerenjem naviješta Tvoju riječ. Ne zapusti živote svojih siromaha koje si ti spasio i koji nemaju nikakve baštine, osim samog Tebe. Podupri ih Gospodine, moću svoje palice, jer su to Tvoji siromasi. Vodi ih, ne zapusti ih, da ne bi bez Tebe ostavili pravi put, već radije ih vodi sve do konca, da bi, živeći u Tebi, svom uzoru, mogli dospjeti k Tebi svom cilju.” Amen.

MOLITVA NA SVEČEV BLAGDAN

Sveti Antune, veliki sveče i čudotvorče, s vjerom se i ufanjem utječemo tebi i tvojemu svetom zagovoru kod Boga danas, na dan tvoga blaženog preminuća

i prijelaza u vječni život na nebesima. Svojim vjernim nasljedovanjem Isusa Krista, svojom pokorom, čistoćom, pravednošću, poniznošću, ljubavlju i svim drugim kršćanskim krepostima u herojskom stupnju, ukratko, svojom izvanrednom svetošću, zaslužio si vječnu slavu kod Boga i ljudi. Time si pokazao put kojim je i nama ići, svijetli primjer kako ćemo i mi nasljedovati svoga Spasitelja, Isusa Krista.

Bio si već za svoga zemaljskog života toliko drag Bogu da je Djetić Isus sišao u tvoje naručje i da si, promatrajući ga svojim očima, mogao s njime tajnovito i ljubazno razgovarati. Sada si mu još draži u nebu. Molimo te, zagovaraj nas kod dobrog Boga. Preporučamo ti prije svega potrebe Crkve u našem hrvatskom narodu i po svem svijetu; preporučamo ti sve svećenike da uspješno naviještaju ljudima Radosnu vijest spasenja i vode ih k pravom miru u Bogu; zatim, sve naše redovnike i redovnice, da se žrtvuju za Krista i blišnjega; sve naše obitelji, da žive po Božjem zakonu u slozi i ljubavi; našu mladež, da ustraje u svetim idealima; naše starce, bolesnike i sve koji trpe, da strpljivo za Isusom nose svoj križ; umiruće, da preminu u milosti Božjoj, i pokojnike, da se raduju vječnoj svjetlosti neba.

Po tebi neka bude vječna hvala i slava Bogu Ocu i Sinu i Duhu Svetomu: „Divan je Bog u svetima svojim!” Amen.

Zatim se pjeva:

Ak' čudesa tražiš, gle!
 Smrt i bludnja, nevolje,
 Vrag i guba nestaju.
 Zdrave bolesnici.
 More, lanci padaju,
 Uda, stvari propale
 Mole i dobivaju
 Mladi pa i starci.
 Iščezava pogibelj,
 Prestaju i potrebe.
 Neka kaže tko to zna,
 Pa i Padovanci!
 More, lanci...
 Slava Ocu i Sinu
 I Duhu Svetomu.
 More, lanci...

Nakon ove pjesme pjeva se ili recitira:

O jeziče blagoslovljeni, koji si uvijek blagoslivljao Gospodina i druge si blagoslivljati učio: sad je očito kakve te zasluge uzvisiše pred Bogom!

- Moli za nas, blaženi Antune!

- Da dostojni postanemo obećanja Kristovih!

Pomolimo se!

Zavjetni spomen blaženoga Antuna, tvojega, Bože, priznavatelja i naučitelja, neka razveseli svekoliku Crkvu da vazda bude zaštićena duhovnom pomoći i zavrijedi uživati vječne radosti.

Po Kristu,

Gospodinu našem.

Amen.

BOŽJE IME NE IZUSTI IMENA BOGA SVOGA UZALUD

VLČ. MIJO MATOŠEVIĆ

USvetom pismu ime stoji za osobu. Zato Bog otkriva svoje ime sa značenjem. Ime otkriva ljudima Boga koji je uvijek prisutan u povijesti svoga naroda. Emanuel očituje Boga, koji je s nama. Sveto pismo traži da ime Božje uzvisujemo, da ga veličamo i hvalimo. Izraelcima je ime Jahve bilo toliko sveto da ga nisu smjeli izgovarati. Za ime Isusovo, kaže sv. Pavao, da mu se moraju pokloniti nebo, zemlja i podzemlje. To je ime po kojemu se svi spašavaju. To ime tjera neprijatelje čovjeka i Boga u strah. Ime Božje je sveto. Tko bi u Starom zavjetu pogrdio Božje ime bio bi smaknut. Mi se križamo i blagoslivljamo u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Izgovoriti ime Božje znači dodirnuti samoga Boga, znači aktivirati Božju blizinu.

Ime izvlači osobu iz anonimnosti. Po imenu osoba ima svoje neotuđivo mjesto i ulogu. Tek kad osoba ima ime može se zvati, imenovati, častiti. Biti bez imena gotovo je kao ne postojati. Imenovati nekoga znači roditi ga u sebi. Zaboraviti ime, znači zaboraviti osobu. Zaboravljen čovjek kao da ne postoji.

Bog nas uvodi u postojanje time što misli na nas, što nas se sjeti, što nas se spominje. Ako Bog koga zaboravi, on odlazi u

ništavilo. Kad Bog nekoga imenom zove to znači da ga poznaje, da mu je blizu. Imati ime znači biti poznat, biti bliz, biti spominjan, postojati.

Čovjek je netko u mnoštvu osoba. Bog nije netko između osoba, nego je jedinstvena, neusporediva, sveobuhvatna osoba. Znati Božje ime znači poznavati Boga, biti prijatelj Božji, stajati Bogu blizu. Bog nije netko tko ima ime, nego Bog jest njegovo ime. Zazvati ime Božje, znači Boga zazvati.

Izgovoriti ime Božje znači dodirnuti samoga Boga, znači aktivirati Božju blizinu. Bog nas uvijek čuje. Bogovi ne čuju, kipovi nemaju osjetila. Zato se imenima bogova čovjek može lažno kleti, oni ne reaguju. Bog čuje, čini, istinito reagira. Kleti se lažno, uzaludno znači zazivati Boga da te uništi jer ne govoriš istinu.

Zazivati ime Božje u prave svrhe uvijek doziva Boga. Svaku molitvu, svaki glas, svaki vapaj on čuje. Kad Bog ne bi imao imena, ne bismo ga mogli zazvati, dotaknuti, doći k njemu. Ime je put do Boga. Ime je konkretizacija Boga. Ime je Božja intima.

Ime ne možemo mi dati Bogu. Ime Božje je dar Božji nama. Otkrivajući ime on nam silazi, otkriva nam se, otvara nam vrata, pokazuje ljubav i simpatiju prema nama. Ime Božje je Božja stvarnost i zato samo Bog sebe može imenovati i nama ime otkriti. To ime on otkriva ili

izravno govorom ili djelovanjem. Kod ljudi je moguće da ljudi dadnu drugima ime. Tad sva stvarnost čovjeka ulazi u to ime i očituje se u javnosti po tom imenu. Bogu ne mogu ljudi dati ime. Upoznajući ime Božje, upoznajemo Boga i njegove namjere s nama.

BLAGDAN RADOSTI

Uskrs! Dođi, pođimo zajedno na sunce.

Zar ne osjećaš proljeće u svojem srcu?

Sad je vrijeme obnavljanja,
nove nade u nasmrt umornome svijetu.

Vjerujem u uskrsnuće jer vjerujem u ljubav,

jer ne mogu prihvatiti besmisleni život.

Uskrs! Pođimo zajedno u radost.

Ustani iz mraka i bezizlaznosti materijalizma

i sebičnosti,

i brige za dobro napunjene želuce i bankovne račune.

Obnovi se i očisti svoje srce.

Svakom je srcu povremeno potrebno veliko

pospremanje da ukloni plijesan i prljavštinu

i postane prijemljivo za radost.

Zaboravi ono neuspjelo, započni iznova zalagati se,

ne pitajući koliko to stoji,

i tako ćeš opet naći radost.

Ne možeš živjeti bez radosti.

Ali radost umire ako se gušiš u izobilju,

a svoju prazninu i sve neispunjeno u sebi

pokušaš zaboraviti nadomjescima, alkoholom ili tabletama.

Odluči se za uskrsnuće!

Odluči se za proljeće. Suhe grane otpadaju.

Jedino u svemu što je novo i obnovljeno

slavimo blagdan Uskrsa, blagdan radosti.

Phil Bosmans

SJEDIM DO TVOJIH NOGU... RAZMATRANJE O PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU

TIHANA KRAJAČIĆ

- Zahvala -

Dok sjedim u tišini pred Tvojim svetištem, u glavi mi odzvanjaju riječi poznate pjesme. No, tišina također govori i sama za sebe. Slijedi trenutak kojemu se toliko veselim, osobni susret s Tvojim lice, osobni susret s Tobom u Presvetom oltarskom sakramentu.

Podižem pogled i s drhtajem blagoslivljam ovaj dan. Činim znak križa i spuštam se na koljena.

Tvoje Tijelo je izloženo. Teško je gledati u Tebe. Na početku je uopće teško nešto i reći. Dovoljna je samo spoznaja da si Ti tu. Da, to si Ti.

- Divljenje -

Ne osjećam ništa drugo, osim Tvoje potpune prisutnosti. Navala osjećaja dolazi kada započne tihi zvuci glazbe koja se stapa s Tvojim nježnim dodirirom. Kao da Duh Sveti direktno, sada u ovom trenutku, progovara kroz tu glazbu. Stvaran je taj osjećaj kojega primam. Iako ga se bojim, šuteći spoznajem koliko je svetosti sada u ovom trenutku na ovome mjestu. Blagoslivljam ovaj trenutak divljenja Tebi, Tvojem velikom djelu. Svemu što sada osjećam, svemu što je po Tvojim milosti i ljubavi stvoreno. O nježni i veliki Bože divna je blizina Tvoga sina, Tebe.

Sada Ti mogu zahvaliti za sve one male i velike stvari što si ih učinio u mom životu, što si ih učinio za ovaj svijet, za moje bližnje, za moje sestre i braću.

Tvoje Tijelo je izloženo. Teško je gledati u Tebe. Na početku je uopće teško nešto i reći. Dovoljna je samo spoznaja da si Ti tu. Da, to si Ti.

Bože bez Tvojih velikih djela, bez Tvoga savršenog plana, sada ne bih bila ovdje. O, Bože hvala ti na svakoj radosti, svakom trpljenju, svakoj patnji. Sada sve to ima smisao.

Da, sada Ti mogu reći hvala i priviti se uza Tvoje skute. Mogu, jer spoznajem Tvoju veličinu. Sve si to divno učinio i dao mi mogućnost da krenem dalje...

- Žalost zbog grijeha -

Ponovno se privih Tebi, prignuh se i kleknuh do Tvojih skuta bliže. Želim ti još nešto reći, iako je o tome teško govoriti.

Isuse grešan sam čovjek i malen pred Tvojom veličinom. Žao mi je zbog svih rana koje zadah Tvome srcu, zbog svake trnove krune koju stavih na Tvoju glavu, zbog svakog grijeha kojim zarezah tvoju kožu.

Isuse oprosti, oprosti mi što sam tako bijedna, što ne slušah Tvoje riječi i činih ono što je protiv moga, ali prvenstveno protiv Tvoga srca.

Velika su i teška moja djela i zato sada šutim i poklanjam Ti sve što me mori, sve ono što me čini praznom, sve što me odvaja od Tebe. Predajem Ti svoje grijeha i u pokornosti kelečeći molim!

- Zamolbe -

Oči su suzne, znam da mi opraštaš!

Dovoljno je sada dignuti pogled i zavapiti. Znam da me slušaš!

Bože, primi ovo moje malo srce što vapi, kao što si primio moje grijeha. Molim te iz dubine moje male duše, poslušaj me...

Sve misli, sve molitve koje se sada rađaju, biti će ispunjene. Šapćući, izgovorih svoje težnje, znajući da sve to može biti ispunjeno, ali ne tražim ništa drugo, nego kako Ti želiš, tako neka bude. Znam da Ti znaš najbolje što meni treba.

Zbog toga Ti zahvaljujem...i radujem se.

Dovršavam ovaj susret s Tobom i moje srce je sada mirno, ispunjeno i sretno jer se moglo predati Tebi, Tvome zagrljaju. Pružio si mi priliku da slušam sve što mi govoriš i da budem ponovno obuzeta spoznajom da sam biće koje je voljeno, ljubljeno, uvijek i zauvijek...naljepšom i savršenom ljubavlju...

Kažem Ti zbogom, zatvaram vrata Tvojega doma i odlazim putem kojim me Ti vodiš...

Govor

U svojoj tišini
oslušujem Tvoj glas.
Govoriš mi, a ja šutim.
Razmišljam o Tebi i opet šutim.
Molim bez riječi,
dok mi Tvoje riječi
odzvanjaju u ušima.

Pomozi mi Gospodine
da progovorim pravim riječima,
da molim jezikom koji Ti razumiješ,
jer jedino tako
moj će govor imati smisla,
moj će život biti ispunjen
i ja ću biti posve Tvoj.

Milan Desnica

Živim...

Živim za sad,
za ovaj tren.
Predajem ti se
svim bićem,
svim žićem.
Sve predajem
u ruke Tvoje očinske.

Sve ambicije, želje,
uspjehe, padove, križeve
i razočaranja predajem
Tebi, Oče moj.

Vjerujem
i poniznim pouzdanjem
predajem se cijeli
providnosti Tvojoj!

Vjeran Matešić

CITATI

MISLI MAJKE TEREZE IZ CALCUTE POUČNE RIJEČI O ŽIVOTU

PRIPREMILA: MARIJA CARIN

Kako bi vam još više približili ovu snažnu, a tako jednostavnu ženu koja je svojim djelovanjem promijenila stav o siromašnima, ubogima, bolesnima, umirućima, gubavima donosimo vam nekoliko njezinih misli.

O siromaštvu

„Ponekad mislimo da je najveće siromaštvo biti gladan, gol i bez doma. Ipak najveće siromaštvo je biti neželjen, nevoljen i znati da nitko ne mari za nas. Mi moramo početi liječiti ovu vrstu siromaštva u našim domovima!“

O ratu

„Molim vas izaberite put mira...U kratkom roku možda će biti pobjednika i pobijeđenih u ovom ratu kojeg se svi užasavamo. Ali to nkada ne može i nikada neće opravdati patnju, bol i gubitak ljudskih života koji će uzrokovati naše oružje.“

(iz pisma predsjedniku SAD-a Georgu Bushu i iračkom predsjedniku Saddamu Husseinu u siječnju 1991. godine)

O pobačaju

„Pobačaj je najveći neprijatelj mira, jer ako majka može ubiti svoje vlastito dijete, što onda sprječava mene da ubijem tebe ili tebe da ubiješ mene? Zaista ništa.“

„Donijeti odluku da

dijete mora umrijeti da bismo mi živjeli po svojim željama, to je bijeda.“

O služnju Bogu

„U ovom životu mi ne možemo činiti velike stari. Možemo činiti samo male stvari s velikom ljubavlju.“

„Riječi koje ne donose svjetlo Kristovo, unose tamu!“

„Nemojte se zadovoljiti samo davanjem novca. Novac nije dovoljan, novac može biti primljen, ali oni trebaju vaša srca da ih ljubite. Zato širite ljubav kamo god išli.“

„Ne čekajte vođe, učinite to sami, čovjek čovjeku.“

O svom životnom pozivu

„Mi osjećamo da je sve što činimo samo kap u oceanu, ali ocean bi bio manji da nema te kapi.“

„Neki dan sam sanjala da sam na vratima raja. Svet Petar mi je rekao: Vрати se na zemlju, ovdje nema siromašnih predgrađa.“

O ljubavi

„Ako sudite druge ljude, nemate vremena da ih ljubite.“

„Dobra djela su karike koje tvore lanac ljubavi.“

„Svaki put kad se nasmijete, to je čin ljubavi, poklon toj osobi, to je nešto prekrasno.“

KVIZ

APOSTOLSKO DJELOVANJE

KVIZ PRIPREMO: NIKOLA TOMEČAK

- Koga je Isus okupio za vrijeme zemaljskog djelovanja?
  - Sedam patuljaka
  - Dvanaesticu apostola
  - Mariju i Magdalenu
  - Sedam veličanstvenih
- Na osnovi čega su prvi apostoli mogli svjedočiti o Isusu?
  - jer su imali šalabahter
  - pročitali su u novinama
  - jer su trajno bili s njim i sve vidjeli
  - jer su ih tako učili
- Tko je od dvanaesticu izdao Isusa?
  - Poncije Pilat
  - Majka Marija
  - Matija carinik
  - Juda Iškariotski
- Nakon čega su dvanaesticu napustila Isusa?
  - nakon štrajka
  - nakon kiše
  - nakon uhićenja u Maslinskom vrtu
  - nakon borbe s lavovima
- Kako je Isus jedanaesticu osnažio i učvrstio u vjeri?
  - četrdesetodnevnom ukazanjima
  - šibom i koprivom
  - pričanjem priča
  - teško...
- Tko su voditelji prve crkvene zajednice u Jeruzalemu?
  - Ivana i Marija
  - Matej i Pavao
  - Petar i Ivan
  - Benedikt i Ivan
- Što je prva zajednica okupljena u molitvi očekivala?
  - nagradu
  - Duha Svetoga
  - blagoslov
  - ručak
- Jesu li apostoli prije silaska Duha Svetoga izlazili u javnost?
  - da
  - ponekad
  - jučer
  - ne
- Što zabrinjava apostole u odnosu na Judu?
  - kako je apostol mogao izdati Isusa
  - zašto je dobio tako malo
  - kako se prezivao
  - gdje se sakrio
- Tko prvi razjašnjava što se dogodilo s Judom?
  - Marija
  - krvnik
  - Petar
  - carinik
- Kako Petar razjašnjava što se dogodilo s Judom?
  - pomoću trikova
  - svjetlom starozavjetnih tekstova
  - čitajući Bibliju
  - pogađanjem
- Što se trebalo dogoditi s Judinim mjestom u apostolskom zboru?
  - ništa

- b) dalo se na dražbu
 c) zaboravilo se
 d) trebalo je izabrati nekoga umjesto njega

13. Što je apostolima bilo izuzetno važno vezano uz apostolski zbor?

- a) da su blagoslovljeni
 b) da imaju novaca
 c) da bude stabilan
 d) da se ponavlja

14. Tko je izabran na mjesto Jude u apostolskom zboru?

- a) Matija
 b) Mojsije
 c) Chuck Norris
 d) Juda 2

15. Tko je prvi apostol kojeg Isus nije izabrao za života?

- a) opet, Matija
 b) mene
 c) Ivan
 d) otac Josip

16. Da li vremenom, kako se Crkva širi, raste broj članova apostolskog zbora ili ostaje 12?

- a) ostaje
 b) raste
 c) pada
 d) stoji

17. Kako se nazivaju članovi apostolskog zbora kada je on prešao broj od 12 članova?

- a) apostolske kopije
 b) pape
 c) apostolski nasljednici
 d) Apostolicus secundus

18. Tko su danas članovi apostolskog zbora odn. apostolski nasljednici?

- a) biskupi
 b) svećenici

- c) đakoni
 d) časne sestre

19. Tko je na čelu apostolskog zbora?

- a) dirigent
 b) Bečki dječaci
 c) Josip Bozanić
 d) rimski biskup = papa

20. Tko je bio prvi papa?

- a) Isus
 b) Apostol Petar
 c) Apostol Baltazar
 d) Papa Pio Mali

1. b, 2. c, 3. d, 4. c, 5. a, 6. c, 7. b, 8. d, 9. a, 10. c, 11. b, 12. d, 13. c, 14. a, 15. a, 16. b, 17. c, 18. a, 19. d, 20. b

Odgovori:

NEPOZNATO O POZNATOME!

- Jeste li znali da se ove godine obilježava 800 godina franjevačkog reda?

- Jeste li znali da smo među prvim župama u Republici Hrvatskoj koje su obilježile Dan braka?

- Jeste li znali da sve obavijesti možete pronaći na web stranici naše župe:

www.nepomuk.hr

ŽUPSKE OBAVIJESTI

SVETE MISE:

Župna crkva u Lučkom:

- svete mise nedjeljom i blagdanom: 7:30, 9:15, 10:45, te u 19:00 sati, a radnim danom u 18:30 sati (ljetno računanje vremena).

Samostan sestara karmeličanki BSI- Hrvatski Leskovac:

- sveta misa nedjeljom 9 sati, a radnim danom u 7 sati.

Kapela sv. Mihaela - Ježdovac:

-sveta misa je svakog četvrtka u 19:30 sati, te svake druge i četvrte nedjelje u mjesecu u 18 sati.

Kapela sv. Benedikta - Donji Stupnik:

- sveta misa je svakog utorka u 19:30 sati, te svake prve i treće nedjelje u mjesecu u 18 sati.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG

UREDA:

Župni ured radi ponedjeljkom, srijedom i petkom od 8:00 do 9:00 sati, a poslije podne u iste dane od 18:00 do 19:00 sati. Subotom župni ured radi samo od 8:00 do 9:00 sati.

CENAKULUM:

Molitveni susret je svake srijede od 18:00 do 19:00 sati.

ŽUPNI CARITAS:

Radi srijedom prije podne od 9:00-10:00 sati, a popodne od 16:30 - 17:30 sati.

ZAJEDNICA MLADIH "ZRNO NADE"

Druženje i vjeronak utorkom u 20:15 u samostanu sestara karmeličanki BSI, sastanci nedjeljom poslije večernje svete mise.

Sve prijedloge i upite možete poslati na: zajednica.zrnonade@gmail.com

ŽUPSKI ZBOROVI:

Probe za naše zborove su prema sljedećem rasporedu:

- Dječji zbor „Anđeli sv. Ivana” subotom u 10 sati;
- Zbor mladih „Allegro” ponedjeljkom i petkom od 20:30-22:00;
- Župski zbor ponedjeljkom i srijedom od 19:00 do 20:00 sati;
- Zbor HKZ „MI” tambrica četvrtkom u 21:00;
- mali tamburaši u Hrv. Leskovcu utorkom i petkom u 20:15;
- mješoviti zbor u Hrv. Leskovcu srijedom u 20:15;
- mali dječji zbor iz Hrv. Leskovca petkom u 19 sati;
- bend „Mladi iz Hrv. Leskovca” subotom u 18:30 sati;
- Zbor sv. Mihaela u Ježdovcu četvrtkom nakon sv. mise.

ZAHVALE:

Posebna zahvala tvrtci Kerschoffset d.o.o., Poduzeće za grafičku djelatnost i nakladništvo; koja pomaže kako bi Brazda ugledala svjetlo dana.

KERSCHOFFSET

Zahvala svim onima koji su župskom listu pomogli bilo svojim radom, savjetima ili novčanom pomoći.

Raspored devetnice sv. Ivana Nepomuka

DATUM/RASPORED MISA	MISU PREDVODI/DOGAĐANJE
ČETVRTAK 7. svibnja 2009. g. u 19:00 h	vlč. ŽARKO RELOTA, vojni kapelan; *mješoviti župski zbor
PETAK 8. svibnja 2009. g. u 19:00 h	o. VIKTOR GRBEŠA, karmelićanin, vojni kapelan; *mješoviti zbor iz Hrv. Leskovca
SUBOTA 9. svibnja 2009. g. u 19:00 h	o. NIKOLA STANKOVIĆ, DI; *župski zbor
NEDJELJA 10. svibnja 2009. g. u 19:00 h	don DAMIR STOJIĆ, salezijanac, župa Marije Pomoćnice, Knežija; *tribina: Teologija tijela; *zbor mladih "Allegro"
PONEDJELJAK 11. svibnja 2009. g. u 19:00 h	o. Milan Lojić, lazarist, župa sv. Barbare Gornje Vrapče; *mješoviti zbor župe sv. Mihaela, Dubrava
UTORAK 12. svibnja 2009. g. u 19:00 h	vlč. LJUBO VUKOVIĆ; župnik župe sv. Josipa Radnika, Gajnice; *zbor župe sv. Josipa Radnika, Gajnice
SRIJEDA 13. svibnja 2009. g. u 19:00 h	prečasn. g. ANTUN SENTE, župnik i dekan župe sv. Nikole biskupa, Stenjevec II; *zbor mladih "Božja kapljica" župe sv. Nikole biskupa, Stenjevec II
ČETVRTAK 14. svibnja 2009. g. u 19:00 h	vlč. DOMAGOJ MATOŠEVIĆ, povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije; *zbor mladih "Allegro"
PETAK 15. svibnja 2009. g. u 19:00 h	o. JURE BOSANČIĆ, DI; *tribinu povodom Svjetskog dana obitelji vodi dr. PETAR KREŠIMIR HODŽIĆ *mješoviti župski zbor
SUBOTA 16. svibnja 2009. g.	SV. IVAN NEPOMUK, ZAŠTITNIK ŽUPE
7:30 h	vlč. MIJO MATOŠEVIĆ; supsidijar župe *mješoviti župski zbor
9:00 h	vlč. DUBRAVKO ŠKRLIN HREN, povjerenik za duhovna zvanja Zagrebačke nadbiskupije; *dječji zbor "Anđeli sv. Ivana";
11:00 h	preuzvišeni g. dr. IVAN ŠAŠKO, pomoćni biskup zagrebački *mješoviti župski zbor i HKZ MI-tamburica iz Hrv. Leskovca;
19:00 h	vlč. ZVONKO VUKOVIĆ, župnik župe Marijinog uznesenja, Brezovica *zbor mladih "Allegro"

**Snaga Riječi,
Sve boli liječi...**

**Skrivena je tajna života,
Što se svima nama po glavi
moća,
Mudrost riječi kao sjena,
Razboritost kao pjena,
Utjeha ko dubina,
Život moj pun krivina.**

**Na tom putu usred mraka,
Sinula mi jedna zraka
U toj zraci Riječ prebiva,
Život se u njoj skriva.**

**Utjehu i nadu daje,
Srce mi radost spoznaje,
Spoznanje mi je milo
U sv. Pismu se skrilo.**

**U pokori,
u toj riječi,
riječ NJEGOVA mene liječi...**

Vjeran Matešić